

6-4

ஸ்டீம் பீடி ஸ்பெஷல்

பத்துணர்வை
2ளடகு
2யாநக பீடி

N. B. ABDUL GAFOOR

102/2, WOLFENDHAL St. COLOMBO-13

PHONE 4929.

GRAM GAFOORBIDI.

YOGA STUDIO

CHUNNAKAM

நவீன முறையில் படப்பிடிப்பு

✿ பெருப்பித்தல்,

✿ வர்ணத்தீட்டுதல்,

✿ புளக் செய்தல்

மற்றும் படப்பிடிப்பு (Photography)

சம்பந்தமான விஷயங்களில் உங்களுக்குத்

திருப்தியளிக்கக் கூடிய ஸ்தாபனம்

சொந்தக்காரர்: J. A. பேரின்பநாயகம்

புதிய மில்க்வைற் நீல சோப்

சீர்திருத்தப்பட்ட தரத்திலும் புதிய அழகிய
மேலுறையுடனும்

1-4-64 தொடக்கம்

வெளிவருகின்றது.

மில்க்வைற் நீலசோப்பின் அதிகப்படியான
நுரை உங்கள் ஆடைகளின் நூல் இடைகளில்
ஊடுருவிப் பாய்ந்து அழுக்குகளை அகற்றி வெண்
மைக்கு மேலும் பிரகாசத்தைக் கொடுக்கின்றது.

சீக்கனமரகவும், குறைந்த செலவிலும்
அதிக துணிகளை சலவை செய்கிறது.

இன்றே புதிய சீர்திருத்தப்பட்ட

மில்க்வைற்
— நீல சோப்

வாங்கி உபயோகித்து அதிக இலாபம் அடையுங்கள்.

நீல சோப் வாங்கும்போது

மில்க்வைற் நீல சோப் என்று
கேட்டு வாங்குங்கள்.

மே 25ல் வெளியாகின்றது!

ஈழத்து எழுத்தாளர்கள்.

ஈழத்துக் கலைஞர்கள்.

அரசியல் தலைவர்கள்.

சொற்பொழிவாளர்கள்.

பொது நிறுவனங்கள்.

வியாபார நிலையங்கள்.

பத்திரிகைகள்.

அமைச்சர்கள்.

மூதவை உறுப்பினர்கள்.

பிரபல கோவில்கள்.

ஆறுகள், மலைகள்.

தபால், தந்திச் செய்திகள்.

புகைவண்டிப் பிரயாண நேரங்கள்.

பொதுமக்கள் அறியவேண்டிய

[சட்டங்கள்.

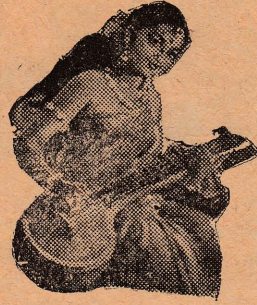
வரதர் வெளியீடு,

(ஆனந்தா அச்சகம்)

226, காங்கேசன்துறை வீதி, : : யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி: 348.

வ
ர
த
ர்
ன்
ப
ல
கு
றி
ப்
பு

கலைச்செல்வி

“தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம்
பரவும் வகை செய்தல் வேண்டும்.”

கலை:6 | வைகாசி - 1964 | காட்சி: 4

MAY 1964

பொருளடக்கம்

- 1 வாசகர் கருத்து
- 2 கருத்தோட்டம்
- 3 அன்பார்ந்த நேயர்களே
- 4 வருந்துகின்றோம்
- 5 நாவல் போட்டி முடிவுகள்
- 6 பலதும் பத்தும்
- 7 திருக்குறள் கீர்த்தனை
- 8 உதிர்ந்த மலர்
- 9 தாவி
- 10 கொழும்புப் பெண் வேண்டாம்!
- 11 தெளிந்த நெஞ்சம்
- 12 இளமையைக் கொன்றுவிடு
- 13 கர்வம்
- 14 தாயான தங்கைக்கு
- 15 வித்துவான் வீரமணி
- 16 இலக்கியமணிமண்டபம்
- 17 மின்னல்
- 18 நட்சத்திரப் பேட்டி
- 19 பட்டி
- 20 பதிலும் பரிசும்.

KALAIHELVI: Largely-Circulated, Tamil
Literary Monthly. Price per copy: 30cts.
Annual Subscription: 4/- Editorial and
Publications Office: 20, Stanley Road,
Jaffna.

வாசகர்களுக்கு

வருக, வருக, முன்னே வருக.
 "கலைச்செல்வி"யின் பக்கங்
 களைக் கூட்டி, இன்னும் பல புதிய
 அம்சங்களைப் புகுத்தி, தமிழக எழுத்
 தாளர்களின் படைப்புக்களையும்
 சேர்த்து, குறித்து திகதிக்கு முன்பு
 வெளிவருவதற்கு ஏற்பாடு செய்வீர்
 களா?
 கொட்டாஞ்சேனை, என்.முத்தையா
 கதைச் செல்வி.

சென்ற மாதத்துக் "கலைச்
 செல்வி" எனக்கு நிறைவைக்
 கொடுத்தான். சிறுகதைகள் நான்
 கும் நன்றாக இருந்தன. இனிமேல்
 ஒவ்வொரு இதழிலும் பல சிறுகதை
 களை வெளியிடுங்கள்.

ஆமர் வீதி, —ஆனந்தன்,
 கடின (ர்)வரவேற்பு!

"பதிலும் பரிசும்" பகுதியை
 வரவேற்கின்றேன். கேள்விகள்
 எமது அறிவை விருத்தியாக்குவ
 துடன், பரிசைப் பெறவும் உதவு
 கின்றன. ஆனால் எல்லாமே மிகவும்
 இலகுவானதாக இருக்கின்றன.
 சற்றுக் கடினமான கேள்விகளை
 வெளியிடுங்கள்.
 முகத்துவாரம்,

—இராஜம் புஷ்பவனம்,
 வாழ்வும் எழுத்தும்.

இரா. சிவச்சந்திரனின் 'வாழ்வே
 வேறுதான்' என்பது அருமையான
 கதை. விறுவிறுப்பான நடையில்
 எழுதியுள்ளார். ஆனால், "வாழ்க்கை
 வேறு, எழுத்து வேறு" என்று குறிப்
 பிட்டதை என்னால் ஏற்கமுடிய
 வில்லையே!

—க. முருகேசு,
 எழுத்துச் செ(ர)ல்வர்!

"கரிகாலன்" அவர்கள் சிறந்த
 பேச்சாளர் மட்டுமின்றி, நல்ல
 எழுத்தாளருமாவார் என்பதை

அவருடைய "இரத்தப் புரட்சி" நிரு
 பிக்கின்றது.
 நல்லூர்,
 வாழ்த்தாயிரம்.

ஆயிரம் ரூபா நாவல் போட்டி
 யின் முடிவுகளை அடுத்த இதழில்
 வெளியிடவிருப்பதறிந்து மகிழ்கின்
 றேன். ஈழத்தில் முதன் முதலாக
 நாவல் போட்டியை நடாத்திய
 பெருமை "கலைச்செல்வி"க்கேயுரி
 யது. ஈழத்தவர் உங்களை என்றுமே
 வாழ்த்துவர். வெற்றிபெற இருப்
 பவர்களுக்கு முன்கூட்டியே வந்து
 வாழ்த்துக்கள்!
 புறக்கோட்டை.

—இராம. சுப்பையா.
 இளம் எழுத்து!

நான் தங்களின் "கலைச்செல்வி"
 யைப் பல ஆண்டுகளாகப் படித்து
 வருகின்றேன். இளம் கவிஞர்களை
 யும் எழுத்தாளர்களையும் "கலைச்
 செல்வி" வளர்த்து வருகிறதென்
 பதை நன்கறிவேன்.
 உடுவில். —நா. முத்துகுமார்.

சிவா-ஜே!

நடிகர் திலகம் சிவாஜி கணே
 சன் அவர்களின் படத்தைச் சென்ற
 மாத அட்டையில் வெளியிட்டதன்
 மூலம் என் போன்ற இலட்சக்கணக்
 கான சிவாஜிப் பிரியர்களை மகிழ்வித்
 தீர்கள். சிவாஜிக்கு ஒரு ஜே! தங்
 களுக்கும் ஒரு ஜே!
 இரத்தினபுரி,
 —நாகப்பன்.

கவி-தா!

"கலைச்செல்வி"யில் வரவரக்
 கவிதைகளின் தொகை குறைந்து
 வருகின்றதே! ஆகக் குறைந்தது
 நான்கு கவிதைகளையாவது ஒவ்
 வொரு மாதமும் வெளியிடவேண்
 டும்.

—எஸ். ஆறுமுகம்

கருத்தோட்டம்.

“ஆடு நனைகிறதென்று ஓநாய் அழுததாம்.”

“அரசியல் மொழிச் சட்டம் அநீதியானது; அக்கிரமமானது; அதை மாற்றியே ஆகவேண்டும்” - நேரடியாகத் தாக்குதலுக்கு ஆளான ஆடுகள் இப்படி அவலக்குரல் எழுப்பின. அதைப் பார்த்த ஒருசில ஓநாய்களும் ஊனாயிட்டன. ஆனால் ஒரு சில நாட்களுக்குள்ளேயே, “ஆடுகளின் விதி அதுவானால் நாம் என்ன செய்யலாம்?” என்று சொல்லி அடங்கிவிட்டன ஓநாய்கள். ஆடுகளின் குரல் பலமாக ஒலிக்காவிட்டாலும், அவை தொடர்ந்து அழுதுகொண்டேயிருந்தன. ஆனால் அவை ஒற்றுமையாக நின்றபடியால், அவற்றை ஓநாய்களாலும் ஒன்றுஞ்செய்ய முடியவில்லை; மற்றைய எதிரிகளாலும் எதுவுஞ் செய்ய முடியவில்லை. நீதி என்றுமே தூங்காது. எல்லாவற்றையும் அவதானித்த நீதிதேவன், ஆடுகளின் துன்பத்தைத் துடைத்து நல் வாழ்வையும் நிம்மதியையும் கொடுத்தான்.

அநியாயத்தை எதிர்த்து, உறுதியுடன் ஒற்றுமையாகக் குரலெழுப்பினால், இறுதியில் வெற்றி கிடைக்கும் என்ற அழியா உண்மை இப்போது மேலும் வற்புறுத்தப்பட்டுவிட்டது.

உண்மையான கலைஞனும், உண்மையான எழுத்தாளனும் பணத்தை எதிர்பார்த்துத் தம் திறமையை வெளியிடுவதில்லை. பணத்தை மட்டும் இலட்சியமாகக் கொண்ட படைப்புகள் மிகச் சிறந்த கலை வெளிப்பாடாகவும் இருப்பதில்லை. ஆனால், கலைஞனும் மனிதன்தான்; எழுத்தாளனும் மனிதன்தான். அவர்களிடம் கலைத்திறமை இருப்பதைப்போல் வயிற்றுப் பசியும் இருக்கின்றது. அவர்களை நிம்மதியாக வாழவைக்கவேண்டியது இரசிகர்களின் பொறுப்பு; வாசகர்களின் கடமை. அவர்கள் தம் தேவையை வாய்திறந்து கேட்பதற்கு முன், வாரி வாரி வழங்கவேண்டியவர்கள் இரசிகப் பெருமக்கள். இத்தகைய இரசிகர்கள் நிறைந்துள்ள நாடுதான் நாடு.

மறக்குடியாத

யோட்டோக்களுக்கு

மறக்குடியாத இடங்கள்!

பிறின்ஸ்

சுன்னுகம்

மாலாஸ்

காங்கேசன்துறை

உரிமையாளர் :- M. நடராசா

அன்பார்ந்த நேயர்களே!

வணக்கம். நீங்கள் நீண்ட நாட்களாக எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்த ஆயிரம் ரூபா நாவல் போட்டியின் முடிவுகள் இந்த இதழில் வெளியாகியுள்ளன. பரிசும் பாராட்டும் பெறும் அனைவர்க்கும் நமது வாழ்த்துகளைத் தெரிவிக்கின்றோம். நீதிபதிகளாகக் கடமையாற்றியவர்களுள் இருவர் பத்திரிகையாசிரியர்கள்; ஒருவர் பல்சலைக் கழக விரிவுரையாளர். ஒருவர் எழுத்தையே நம்பி இருப்பவர்; ஒருவர் பள்ளியாசிரியராகவும் பத்திரிகை ஆசிரியராகவும் இருப்பவர். தமது நாளாந்தக் கடமைகளுடன் இந்த நாவல்களையும் வாசிக்க வேண்டியிருந்த காரணத்தினால், நீங்கள் எதிர்பார்த்த அளவு விரைவாக, இப்போட்டியின் முடிவை வெளியிட முடியவில்லை. காலதாமதமானாலும், பாரபட்சமற்ற, சரியான முடிவையே வெளியிடவேண்டும் என விரும்பினோம். நமது விருப்பம் பூரணமாக நிறைவேறி விட்டது. பரிசு பெற்ற நாவல்கள் "கலைச் செல்வி"யில் வெளியாகும்.

பொய்யிலும் திருட்டிலும் தம் எழுத்துலக வாழ்வின் அடித்தளத்தை அமைத்துள்ள கிலர் இந்த நாவல் போட்டியைப் பற்றிப் பலவித வதந்திகளைப் பரப்பினார்கள். போட்டியின் கலந்து கொண்ட எழுத்தாள அன்பர்களும் சரி, "கலைச் செல்வி" வாசகர்களும் சரி, அந்த வதந்திகளுக்குச் செவிசாய்க்கவில்லை என்பது மகிழ்வூட்டுகின்றது. ஏற்கனவே அறிவித்துள்ளபடி, இலக்கியத் தர்பதிகளான திரு. R. கந்தையா, திருவாட்டி க. சகிதேவி ஆகியோர் 500/- ரூபா நன்கொடை அளிக்கின்றார்கள். அத்தொகையையே முதலாம் பரிசாக வழங்குகின்றோம். மற்ற நன்கொடையாளர்களின் பெயரை பின்னால் அறிவிப்போம்.

இரண்டாவது அகில இலங்கைச் சிறுகதைப் போட்டிக்கு வந்த சிறுகதைகளின் பரிசீலனை இன்னமும் முடிவடையவில்லை.

நல்ல பல கதைகள் வந்துள்ளபடியினால், பரிசுக்குரியவற்றைத் தெரிவு செய்வது கடினமாக இருக்கின்றது. என்றாலும் அடுத்த இதழில் பரிசு பெறுவோரின் விபரங்கள் கண்டிப்பாக இடம்பெறும்.

இந்த இதழில் மூன்று சிறுகதைகளும் ஓர் உருவகக் கதையும் இடம்பெறுகின்றன. "கலைச் செல்வி"யில் வெளியாகும் சிறுகதைகளின் தாம் திருப்திகரமாக இருக்கின்றது எனப் பலர் எழுதியுள்ளார்கள். ஒவ்வொரு மாதத்திலும் வெளியாகும் சிறந்த சிறுகதைக்கு 25/- ரூபா கொடுக்கப்படும் என முன்பு அறிவித்திருந்தோம். சிறுகதைப் போட்டிக்கு வந்த கதைகளின் பரிசீலனை முடியும்வரை, இந்தத் திட்டத்தை அமல் செய்ய முடியாதிருக்கின்றது.

சுலைகளின் உறைவிடங்கள் என்ற கட்டுரைத் தொடரை, எதிர்பாராத சில காரணங்களினால் இந்த இதழில் வெளியிட முடியவில்லை. அடுத்த இதழிலிருந்து அது தொடரும்.

இந்தாப் பணத்தைப் பற்றி அடிக்கடி எழுதவேண்டியேற்படுகின்றது என்பதற்காக வருந்துகின்றோம். "கலைச் செல்வி"யின் சந்தாதாரர்களுடன் பெரும்பாலோர், ஈழத்து இலக்கியப் பத்திரிகையை ஆதரிக்க வேண்டும் என்ற மேலான நோக்கமுடையோரே. ஆனால் சோம்பல் காரணமாகவும் மறந்த காரணமாகவும், பலர் தம் சந்தாப்பணத்தை அனுப்பத் தவறிவிடுகின்றனர். தனியொருவரின் 4- ரூபாவைக் கொண்டு ஒரு பத்திரிகையை நடாத்த முடியாது. ஆனால் பல நேயர்களின் பல 4/- ரூபாக்களைக் கொண்டு ஒரு பத்திரிகையைச் சிறப்பாக நாடத்த முடியும். ஆகவே இது வரை தமது சந்தாப் பணத்தை அனுப்பாதவர்கள், இப்பொழுதாவது அனுப்பிவைப்பார்கள் என நம்புகின்றோம்.

— ஆசிரியர்.

வருந்துகின்றோம்

தியரம் எனும் கொடுமையில் பேனாவைத் தோய்த்து துண்பப் பலகையில் எழுதவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது.

காருக்குறிச்சி அருணாசலத்தைக் காலன் கவர்ந்துவிட்டான்.

தவில் வித்துவான் இராகவப் பிள்ளை தன் பொய்யுடலை உதறி விட்டார்.

புரட்சிக்கவிஞர் பாரதிதாசன் பூமியை விட்டுப் போய்விட்டார்.

தலை சிறந்த கலைஞர் இருவரையும் தனிப்பெருங் கவிஞர் பெருமானையும் தமிழ்த்தாய் இழந்து நிற்கின்றாள்.

தன் குழலிசையால் குவலயத்தைக் கொள்ளை கொண்டவர் அருணாசலம். காலஞ்சென்ற நாகஸ்வர வித்துவான் திரு. டி. என. இராஜரத்தினம்பிள்ளைக்குத் தக்க வாரிசாக விளங்கித் தரணியெலாம் தன் இசைத் திறமையைக் காட்டியவர்

அவர். ஈழநாட்டிற்கும் பல தடவை வந்து இசைமாரி பொழிந்திருக்கின்றார்.

நாச்சியார் கோவில் இராகவப் பிள்ளை தலைசிறந்த தவில் வித்துவான். தவில் வாசிப்பதை ஒரு பெருந் தெய்வீகப் பணியாகக் கருதிவந்தவர். அவருடைய திறமையை நேரில் பார்த்து அனுபவிக்கும் வாய்ப்பு ஈழநாட்டுமக்களுக்குச் சில தடவை கிடைத்தது.

பாரதியாரின் நேரடி வாரிசு பாரதிதாசன்; இந்த நூற்றாண்டின் இணையற்ற கவிஞன். மூடக் கொள்கைகளையும் தீய வழக்கங்களையும் எதிர்த்து எண்ணற்ற கவிதைகளை எழுதிய புரட்சிக் கவிஞர் அவர்.

தமிழ் இசை உள்ளவரை, தமிழ்க்கலை உள்ளவரை, தமிழ் மொழி உள்ளவரை இம் மூவரின் பெயரும் புகழும் பெருமையுடன் திகழும்.

திருக்குறள் கீர்த்தனை - 17

நெடுங்கடலும் தன் நீர்மை குன்றும் தடிந்தெழிலி
தான் நல்காதாகிவிடின.

இராகம் : ஹம்ஸாநந்தி

தாளம் : ஆதி

பல்லவி

பெரும் மழை உலகினில் பெய்யாது விடில் நெடும்
கருங்கடலின் இயல்பும் குறைந்துவிடும் - புனியில்

அனுபல்லவி

அரும் பெரும் மழையது ஆழ்காடல் நீரதனில்.
ஆவியாய்ப் பிறந்து பின் மேகமாய் மாறி நல்கும்.

சரணம்

பாந்த கடல்தனிலே பிறந்திடும் மழையின்றேல்
தரங்க நெடுங்கடலும் தன்னியல்பும் அழியும்
பிறந்திடும் உயிர்களும் பிறமுத்து மணிகளும்
இறந்திடும் உலகினில் இன்பமாரியாய் நல்கும்.

யாழ்ப்பாணம் ௩. வீரமணி.

ஓர் நற்செய்தி!

யானைபீடி ஸ்பெஷல்

குணம் நிறைந்ததும் சுறுசுறுப்பைக் கொடுப்பதும்

யானை ஸ்பெஷல் பீடிகளே.

தேரிவு செய்யப்பட்ட புகையிலையினால்
தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களைக்
கொண்டு செய்யப்படுவது

யானை ஸ்பெசல் பீடிகளே

உள்ளாட்டுக் கைத்தொழிலை ஊக்குவிப்பதும்

உங்களுக்கு நன்மை தருவதும்

யானை பீடி ஸ்பெஷல் பீடிகளே

யானை பீடி க் கம்பனி

கோம்பு-12

CHANDRA KNITTING COMPANY

HIGH CLASS HOSIERY MANUFACTURERS

யாழ்ப்பாணத்தின் சுவாசகம்பனும்
வெறுமை மஞ்சந்த

சந்திரா பெணியன்

பெணியன் வகைகள்

ரீ ஷேட், ஸ்போட் ஷேட்,
பேயி ஸுண்டூட், பேயி ரிவஸ்ட்
ஸ்ரெவட்டர்ஸ்

அழகு-சொகுசும் அமைந்தவை

உரிமையாளர் : M. T. செல்வியா

சந்திரா ரிட்டிங் கம்பனி

சா. பிறவண் வீதி

யாழ்ப்பாணம்

கலைச்செல்வி

ஆயிரம் ரூபா நாவல் போட்டி முடிவுகள்

ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் முதல் முறையாக ஆயிரம் ரூபா நாவல் போட்டியைக் 'கலைச்செல்வி' நடாத்தியது. சென்ற சில ஆண்டுகளாக ஈழத்து இலக்கியத் துறையில் ஒரு புத்துணர்ச்சியும் புதியவேகமும் ஏற்பட்டுவருவதை அன்பர்கள் அவதானித்திருப்பார்கள். இந்தப் புதிய சூழ்நிலையில், எழுத்தாளர்களுக்கு மேன்மேலும் ஊக்கமும் உற்சாகமும் ஊட்டி ஒரு சில நல்ல நாவல்களையாவது எழுதத் தூண்டவேண்டும் என்றமேலான நோக்கத்துடனேயே நாவல் போட்டி நடாத்தப்பட்டது. பழைய எழுத்தாளர்களும் புதிய எழுத்தாளர்களும் மிகவும் உற்சாகமுடன் இப்போட்டியிற் கலந்துகொண்டனர். 20 நாவல்கள் போட்டிக்கு வந்தன. இந்த 20 நாவல்களையும் ஒருவரி தவறாமல் 'கலைச்செல்வி' ஆசிரியர் குழுவினர் படித்து, அவற்றுள் பத்து நாவல்களை, நீதிபதிகளின் பரிசீலனைக்கு அனுப்புவதற்காகத் தெரிவு செய்தார்கள். நீதிபதிகளுக்கு நாவல்களை அனுப்பி, அவர்களின் முடிவைப் பெறுவதில் காலதாமதம் ஏற்பட்டு விட்டது. ஒவ்வொரு நாவலுக்கும் நீதிபதிகள் கொடுத்த புள்ளிகள், நாவல்களைப் பற்றி அவர்கள் தெரிவித்த கருத்துக்கள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில், பரிசுத் தொகையை மூன்றாகப் பிரித்து வழங்குவதெனவும், குறிப்பிட்ட சில விசேட அம்சங்களுள்ள நான்கு நாவல்களுக்குப் பாராட்டிதழ் வழங்குவதெனவும் தீர்மானித்துள்ளோம்.

பின்வருவோர் நீதிபதிகளாகக் கடமையாற்றினர்.

1 திரு இராஜ. அரியரத்தினம்	சாவச்சேரி
2 திரு அகிலன்,	சென்னை
3 திரு சி. த. சிவநாயகம்	கொழும்பு
4 திரு க. கைலாசபதி,	இலண்டன்
5 திரு சிற்றி, (கலைச்செல்வியின் சார்பில்)	கன்னடம்.

இந் நீதிபதிகளுக்கும், இவ்வளவு காலமும் பொறுமையுடன் காத்திருந்த நாவலாசிரியர்கட்கும், போட்டியில் கலந்துகொண்ட எழுத்தாளர்கட்கும் நமது நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றோம்.

பரிசுப் பணமும் பாராட்டிதழ்களும், 'கலைச்செல்வி'யின் ஆதரவில் நடைபெறவிருக்கும் கலைவிழாவில் வழங்கப்படும்.

—ஆசிரியர்க்கு

கலைச்செல்வி ஆயிரம் ரூபா நாவல் போட்டி

பரிசு பெறுவோர்
முதற் பரிசு: ரூபா 500/-

நாவல்
ஒரு தனி வீடு

எழுதியவர்
திரு. மு. தனையசிங்கம் B. A.
126, நெடுந்தெரு, இரத்தினபுரி.

இரண்டாம் பரிசு: ரூபா. 300/-

நாவல்
காலடியிலே

எழுதியவர்
மு. கந்தப்பு (மன்னவன்)
கரவெட்டி

மூன்றாம் பரிசு: ரூபா: 200/-

நாவல்
ஞாயிறும் எழுகிறது

எழுதியவர்
செ. யோகநாதன்
முதலாம் குறுக்குத் தெரு,
கொழும்புத்துறை

பாராட்டிதழ்கள் பெறுவோர்.

திலகம்

பா. பாலேஸ்வரி
33, காள்வில் இடம்
கொள்ளப்பிட்டி
கொழும்பு

காட்டுமல்லிகை

மு. மயில்வாகனம்
அல்வாய் தெற்கு
அல்வாய்

பெண்ணல்ல: நீ!

க. பரராஜசிங்கம்
தலைமைக்காரன் ஒழுங்கை
கோப்பாய் தெற்கு
கோப்பாய்.

சங்கிலியன்

செங்கை ஆழியான்
அரசடி ஒழுங்கை,
வண்ணார்பண்ணை.

பலதரம் பேச்சு

ஆந்திரப் பிரதேசத்திலுள்ள இராஜமகேந்திரபுரத்திற்கு அப்பால் பர்ணசாலை என்ற இடத்தில் சூர்ப்பனகை விருட்சம் என்ற ஒரு மரம் அடர்ந்து பெரிதாக வளர்ந்திருக்கின்றது. அந்த மரத்தின் முக்கால் வாசி உயரத்திற்கு ஒரேயடியாகச் சிறு சிறு கற்கள் குவிந்து கிடக்கின்றன. கற்கள் எப்படி வந்தன என்று தெரியுமா? மரத்தைப் பார்க்க வருபவர்கள் எல்லாரும் அந்த மரத்தைக் கல்லால் அடித்துவிட்டுப் போகவேண்டும் என்பது சம்பிரதாயமாம். அந்த மரத்திற்குப் பின்னால் ஒளிந்து நின்றுகொண்டு சீதையின் அழகைச் சூர்ப்பனகை பார்த்ததாகவும், பின் இராஜாணிடம் சென்று கோள் சொன்னதாகவும் கூறுகிறார்கள். அதனாலே தான் மரத்திற்கு இந்தத் தண்டனை கொடுக்கப்படுகிறதாம்!

∴

வினாக்குக் குயிலின் பாடலும் மயிலின் ஆடலும் வண்டின் யாழும் அருவியின் முழவும் இனிக்கும். பாரதிதாசன் பாட்டும் இனிக்கும்.

— திரு. வி. க.

∴

நீங்கள் எழுதும் சிறுகதையால் எத்தனை மக்களைக் கவரலாம் என்று மட்டும் எண்ணிப் பார்த்து மதிப்பிடாதீர்கள். எத்தனை மக்கள் திருந்துவர்? எத்தனை பேருடைய உள்ளத்திற்கு உண்மையைப் புரிய வைக்கலாம்? — என்று இப்படியும் தெரிந்து மதிப்பீடு செய்யுங்கள். அறத்தையும் நேர்மையையும் வற்புறுத்தத் தவறிய எத்துறையும் கலை என்ற பெயரில் நிலைத்ததில்லை.

மக்களைச் சிந்திக்கச் செய்யும் சிறு கதைகள்தாம் இன்றைய தேவையாகும்.

— நா. பார்த்தசாரதி

ஒருநாள் ஜனாதிபதி ஆபிரகாம் லிங்கன் “வெள்ளை மாளிகை” பிவிருந்து தன் சப்பாத்தங்களுக்கு ‘பாலிஷ்’ போட்டுக்கொண்டிருந்தார். அங்கு வந்த ஒரு பிரபல ஆங்கிலேயர் இதைக் கண்டு திடுக்கிட்டு, “நீங்களே உங்கள் சப்பாத்திற்குப் ‘பாலிஷ்’ போடுகின்றீர்களே!” என்றார். உடனே ஜனாதிபதி, “ஆமாம்!.. நீங்கள் வேறுயாருடைய சப்பாத்திற்குப் ‘பாலிஷ்’ போடுவீர்கள்?” என்று கேட்டார். ஆங்கிலேயர் வாயே திறக்கவில்லை!

∴

அகத்தின் அழுக்கு முகத்தில் தெரியும்; முகத்தின் அழுக்கு கண்ணாடியில் தெரியும்.

— புதுமொழி.

∴

இலட்சிய நடிகர் ராஜேந்திரனுக்கும் இலட்சிய நடிகை விஜயகுமாரிக்கும் ரவி என்ற பெயருடைய ஒரு ஆண்குழந்தை இருக்கின்றன. ‘ரவி’ என்ற பெயர் எப்படி உண்டானது தெரியுமா? ராஜேந்திரனின் முதல் எழுத்தாகிய ‘ர’வும், விஜயகுமாரியின் முதலெழுத்தாகிய ‘வி’யும் சேர்ந்ததே ரவி!

∴

வித்தியர் ஒருவர் ஆறுமாத காலமாக ஒரு நோயாளிக்கு, மஞ்சள் காமாலை என்று நினைத்துச் சிகிச்சை செய்தார். பலன் கிடைக்கவில்லை

பிறகுதான் தெரிந்தது—நோயாளி ஒரு சீனன் என்பது!

∴

ஐத்துச் சண்டை வீரர் தாம் சண்டையிடுவதற்கு முன்னர் கை குலுக்கிக்கொள்வர். அதேபோல் தம்பதிகள் மணப் பந்தலிலேயே கைகோத்துக் கொள்வர்!

∴

ஆவி களுடன் பேசமுடியும் என்ற நம்பிக்கை கொண்டவர் சர் ஆர்தர் கொண்டொயில். அவருடைய நெருங்கிய நண்பர் ஒருவர் இறந்த பொழுது, வேறொரு நண்பர், கேலியாக, “நீங்கள் உங்களுடைய நண்பனின் ஆவியுடன் பேசலாமே!” என்றார். அதற்கு சர் ஆர்தர், பேசலாம்தான். ஆனால் அவன் இறப்பதற்குச் சில நாட்களின் முன்னர்தான் என்னுடன் சண்டையிட்டுப் பேசாமல் விட்டுவிட்டானே,” என்றார்!

∴

வானத்திலிருந்து நட்சத்திரங்கள் விழுவதை நான் பார்த்திருக்கிறேன். ஆனால் நிலவே விழுந்து விட்டதை இப்போதுதான் பார்த்தேன். தமிழ் வானம் இருண்டு விட்டது! நிமிர்ந்த நன்னடையும் நேர்கொண்ட பார்வையும் நிலத்தில் யாருக்கும் அஞ்சாத நெறிகளும் படைத்த கவிமன்னன் கண்மூடி விட்டான். இந்தத் தலைமுறைக்குப் பாரதிதாசனே, ஷையரசன்!

—கண்ணதாசன்.

“மீழ்த் தாத்தா”, டாக்டர் உ. வே. சாமிநாத ஐயர் அவர்களின் சொந்தப் பெயர் ‘சாமிநாதன்’ என்று என்பது உங்களுக்குத் தெரியுமா? அவருக்குப் பெற்றோரிடம் பெயர் ‘வேங்கட சுப்பன்’ என்பது தான். ஆனால், அவருடைய ஆசிரியராகிய மகா வித்துவான் மீனாட்சி

சுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள் அவரை “சாமிநாதன்” என அழைத்தார். அந்தப் பெயரே நிலைத்துவிட்டது

∴

காலஞ்சென்ற நாதஸ்வர வித்துவான் வேதாரணியம் திரு. வேதமூர்த்தி அவர்கள், இசையரசு, தண்டபாணி தேசிகர் நடத்த “தாயுமானவர்” என்ற படத்தில் பால தாயுமானவராக நடித்தார்; பி. யு. சின்னப்பா நடித்த ‘உத்தமபுத்திரன்’ படத்தில் பின்னணி இசை பாடினார்.

∴

கே: தென்னாட்டுத் திரையழகுவைஜயத்திமாலா இந்திப்படங்களில் ‘இச் இச்’ என்று முத்தமாரி பொழிகின்றாரே, என்னன்னத்திலும் அப்படித் தருவாரா? ப: நிச்சயம் தருவார்! ஆனால் சத்தம் மட்டும் ‘இச்’ என்று கேட்காது; ‘பளார்’ என்று கேட்கும்.

—கலைப்பொன்னி,

∴

மலாயாவில் யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த இளம் பெண்கள் சிலர் தலைசிறந்த வயலின் வித்துவான்களாக விளங்குகின்றார்கள். இந்தியாவிற்குச் சென்று லால்சூடி ஜயராமன் போன்ற சிறந்த வித்துவான்களிடம் நான்கு, ஐந்து ஆண்டுகள் வயலின் பயின்றவர்கள் இவர்கள். செல்வி ராஜேஸ்வரி நாகலிங்கம், செல்வி கனகமணி போன்றவர்களுக்கு ஈடாக வயலின் வாசிக்கக்கூடிய வித்துவான்கள் இலங்கையிலே இல்லை என்று கூடச் சொல்லலாம். இவர்களை நினைத்து யாழ்ப்பாணத்தவர் பெருமைப்படலாம். ஆனால் இவர்கள் யாழ்ப்பாணத்திற்கு இதுவரை வந்ததில்லை!

—ஜி. சண்முகா நந்தம்.

பொழுதுபோக்கு!

மயானத்தில் தற்கொலை மல்லாகத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர் வாழ்க்கையில் ஏற்பட்ட வெறுப்புக் காரணமாக மயானத்தில் சென்று தற்கொலை செய்து கொண்டார்.

...ஈழநாடு

கல்லறையில் அல்லது எரியும் சிதையின்மேல் விழுந்து இறந்திருந்தால், இன்னும் அதிக சுலபமாக இருந்திருக்குமே!

○

மற்றொரு திரையுலக விவாகம், புதுமுகம் ராஜனும் புஷ்பலதாவும் மாலைமாற்றிக்கொண்டனர்.

—வீரகேசரி

மற்றொரு திரையுலக விவாதம்!

○

எமது நாட்டிலே வருடாவருடம் 30 இலட்சம் சவரபிளேடுகள் பாவிக்கப்படுகின்றன. ஆனால் 1962ல் 138 இலட்சம் டசின் சவரபிளேடுகள் இறக்குமதி செய்யப்பட்டன.

சவரபிளேடுகளின் இறக்குமதியில் இனி 'வெட்டு' ஏற்படலாம்.

○

திரு. பட்டம் தாணுப்பிள்ளை ஆந்திரா கவர்னராகப் பதவி ஏற்றார்.

பட்டம் இருந்தால் பதவி தானாகவே வருமே!

○

கல்லுண்டாயில் உப்பளம்: ஒன்று விரைவில் நிறுவப்படும். இது யாழ்ப்பாண மக்களுக்கு ஒரு வரப்பிரசாதம்.

—தினகரன்

யாழ்ப்பாணத்தவர் உப்புக் கஞ்சியுடனேயே இனிக் காலத்தைக் கழிக்கவேண்டும் என்பதை முன்கூட்டியே தெரிந்துகொண்டு எடுக்கப்படும் நடவடிக்கையா இது?

—சராசரன்

வெளிவந்துவிட்டது!

விற்பனையாகிறது!

மறக்குடி மாண்பு

இலக்கிய நாடகங்கள்

ஆசிரியர்:

புலவர் நா. சிவபாதசுந்தரன்

○ படிப்பதற்கும் நடிக்பதற்கும் ஏற்ற பத்து நாடகங்கள்

○ பாடசாலை மாணவ மாணவிகள் நடிக்கக்கூடிய ஓரங்க நாடகங்கள் இல்லையே என்ற குறையை இந்நூல் நீக்குகின்றது.

தனிப்பிரதி: ரூ. 1.50

விற்பனையாளர்களுக்கு கழிவு உண்டு.

கலைச்செல்வி

20, ஸ்டான்லி வீதி

யாழ்ப்பாணம்.

உதிர்த்த மலர்!

—பரமஹம்ஸதாசன்—

- அன்புச் செல்வ மே,—எனது
அருமை மல்லி கா!—யாது
துன்பம் நேர்ந்த து?—ஏனோ,
சோம்பி வீழ்ந்த னை? 1
- கொள்ளைச் சிரிப்புடன்—என்முன்
குதித்து நிற்ப வள்,—இன்று
உள்ளச் சோர்வுடன்,—மண்ணில்
ஒடிந்து கிடப்ப தேன்? 2
- பாடும் தென்ற வில்,—அசைந்
தாடிக் களிக்கும் நீ,—கண்
முடிப் பழுதியில்,—இன்று
வாடிக் கிடப்ப தேன்? 3
- பொங்கும் மணத்துடன்,—அழகு
பொலிய மலர்ந்த நீ,—இன்று
மங்கித் தரையி லே,—வீழ்ந்து
மடிந்து கிடப்ப தேன்? 4
- பரம னுக்கென் நே,—கன்னிப்
பருவந் தாங்கி னாய்;—இன்பத்
திரும ணத்தின் முன்,—உன்னைச்
சிதைய வைத்த தார்? 5
- பெண்ம னம்அறி யா,—அந்தப்
பேயன் எங்கு ளான்?—உன்னைப்
புண்ப டுத்தி ய,—அந்தப்
புல்லன் யார்,பு கல்? 6
- கரிய வண்டு தான்,—கொடுங்
காலன் போல்வந் தான்;—அவன்
சிறுமைக் குணத்தி னால்,—உன்னைச்
சீர்கு லைத்தா னோ? 7
- ஈனன் தொட்ட பின்,—உயிர்
எதற் கெனவெறுத் து,—தமிழ்
மானம் காக்க வே,—உடன்
மடிந்து விட்டா யோ? 8
- உனது வீழ்ச்சி யால்,—எனது
உளங்க லங்கு தே!—உயிர்
புனித நிலையி லே,—எதையும்இப்
புவனம் வைக்கா தோ? 9

தாலி

“ஐயோ, என்னை தனிபா விட்டுட்டு போயிட்டங்களே!- ஐயோ நான் இனி என்ன செய்வேன்..... நீங்க இல்லாம நான் என்ன செய்வேன்..... ஐயோ..... அத்தான்.....”

தன் கணவனை இழந்த டெய்சி, தன் கணவனின் பிரேதம் வைக்கப் பட்டிருந்த 'மையப்பெட்டியின்' முன் உட்கார்ந்து கதறினாள். கமகம என்று 'சென்ட்' வாசனை. அத்துடன் 'சாம்பராணி' புகையின் மணமும் சேர்ந்து கொண்டது. மெழுகு ளர்த்திகள் கொழுத்தப்பட்டிருந்தன. ஆமாம். ஆத்மாவுக்கு வழிகாட்டி பிரேதத்தின் கையில் ஒரு சிலுவை.

டெய்சியைப்பார்த்தால், சுமார் இருபத்தைந்து வயது மதிக்கலாம். இளமையின் எழில் பூரணமாகப் பூத்துக் குலுங்கும் காலம். வாழ்வின் பரிபூரணத்தை அனுபவிக்க வேண்டிய பக்குவமான பருவம். தந்தியுடன் விரல்சேர்ந்து இன்பநாதம் எழவேண்டிய எழிற்காலம்.

அவள் என்ன செய்வாள்? இல்லை அவன்தான் என்ன செய்வான்? இல்லை— யார்தான் என்ன செய்ய முடியும்? ஆண்டவரின் சித்தம் அப்படியிருந்தது.

பாதர்— சுவாமி— வந்தார். லத்தீன் பாஷையில் ஜெபங்களைச் சொன்னார். “இறந்த இந்த ஆத்

மாவுக்காக ஒரு பரமண்டலம் மந்திரம் வேண்டிக் கொள்வோம்.....: எல்லாரும் வேண்டிக் கொண்டார்கள். ஆமென்.

எல்லாம் முடிந்தது. நான்கு பேர், பெட்டியை மூடியவுடன் தூக்கினார்கள். வாசலிலிருந்த 'பிரேதக்காரில்' வைத்தார்கள். 'பாண்ட' வாத்தியம் ஒலித்தது. மலர்வளையங்களை ஏந்திச் சென்றனர். நல்ல கூட்டம்.

டெய்சியின் கணவன் பீற்றரின் வாழ்வு முடிந்தது!

ஆனால் டெய்சி—

க் க் க்

நீனி அறை. டெய்சி ஒரு கட்டிலில் அமர்ந்திருந்தாள். கொஞ்ச நேரம் விசித்து விசித்து அழுவாள். கொஞ்சம் நிறுத்துவாள். என்ன நினைப்பாளோ! ஒருவித உணர்ச்சியையும் வெளியிடாத, விதானத்தை ஊடுருவிப் பார்க்கும் வெற்றுப் பார்வை. ஒருவித மோன நிலை. ஏன்? அந்நேரத்தில் நாம் பார்த்தால் சிலை என்றுதான் சொல்வோம். நிமிர்ந்த தலை. திறந்த கண்கள். வடியும் கண்ணீர். பாதி— திறந்த வாய். அசைவற்ற கைகள், கால்கள். உணர்ச்சியற்ற மரக்கட்டையா?

ஆனால்—

நீல நிறப்பட்டாடை அவளின் உடலைச் சுற்றியிருந்தது. ஏன், தலைவாரி வழக்கமான, அவளின் அன்புக் கணவன் பீற்றரின் உத்தரவுப்படி, மணமானது முதல் இன்று வரை இட்டுவரும் பச்சை நிறமான அந்த 'வசந்த சாந்து பொட்டு' கூட நெற்றியில் இட்டிருந்தாளே! உம். அதென்ன கழுத்தில்

தாலி. என்ன? கணவன் இறந்த
பின்னும் தாலியா?

வெள்ளைச் சேலைதான் உடுத்த
வில்லை. சரி, போகட்டும்.

பொட்டிடக் கூடாது. இட்டிருக்கி
றான்— போகட்டும்.

ஆனால்—

தாலி!

கணவன்— பீற்றர் கட்டியது!

கட்டியவனுடன் போகவேண்டிய
தல்லவா அது!

என்று கட்டியவன் போய்விட்
டானே— அனறே— சுழற்றி எறி
யப்படவேண்டியதல்லவா அது!

ஆனால்—

இவன் கழுத்தில்: கைம்பெண்
கழுத்தில் தாலி!

என்ன? இரவிலை குரியனா?
பாலிவனத்து தணலிலே மீன் துள்
ளித்துள்ளி விளையாடுவதா? கைம்
பெண் கழுத்திலே தாலியா?

பலர் வந்தனர் டெய்சியைக்
காண. அவளின் மாமி வந்தாள்.
மாமா வந்தார். அண்ணன் வந்
தான், அம்மா வந்தாள், அப்பா
வந்தார். சுருங்கச் சொல்வதாகில்
அவளின் உறவினர் எல்லாருமே
வந்தனர். வந்து.....

“அம்மா டெய்சி..... இது சரி
யில்லம்மா. புருஷன் செத்த பிறகு
பெண்டாட்டி தாலி போட்டுக்
கொள்ளக்கூடாது. சுழற்றி விட்
வேண்டும்” என்ற கோதாவில்
ஆயிரமாயிரம் அறிவுரைகள் தந்தனர்.
ஆனால்— எல்லாமே விழலுக்கி
றைத்த நீராக மாறின— ஆழி
மேல் மழை!

ஒரேயடியாக மறுத்தாள் டெய்சி.

‘என்ன பைத்தியம் பிடித்துவிட்
டதா டெய்சிக்கு?’

பலர் அப்படி அபிப்பிராயப் பட்
டனர்.

‘ஒருவேளை பேய்பிடித்து விட்
டதே?’

இப்படி நினைத்தனர் சிலர்!

எது எவ்வாறெனினும் எல்
லாரும் சேர்ந்து ஒரு முடிவுக்கு
வந்தனர். அதாவது— பங்குக்
குருவை, பாதர்— சுவாமியாரை
அழைத்து அவனை மந்திரித்து, பின்
அவரைக் கொண்டே அவளுக்குப்
புத்திமதி சொல்வதென்று.

கணவன் இறந்த ஒரு வார
மாகியும் டெய்சியின் கழுத்தில்
தாலி இருந்தது ஆமாம். பதினொரு
பவுணில்— நல்ல “இஸ்பிரித்து”
வைத்து செய்யப்பட்ட தாலி! நல்ல
‘முறுக்கு சங்கிலியில்’ தெரங்கியது—
தூய ஆவியானவரின் உருவகமான
புருவடிவம்.

விட்டுக்கு அழைத்து வரப்பட்ட
சுவாமியாரும் அதனைக் கண்டார்.
ஏன், அவருக்குத் தெரியாதா?
ஆமாம். கலியாணத்துக்கு முன்
அவர்தானே அவளிடம் மந்திரம்
கேட்டது, புத்திமதிகள் சொன்னது,
‘பிரேகம்’ வாசித்தது— ஏன்? அந்
தத் தாலியை மந்திரித்து— கல்
யாணத்தை நடத்தி வைத்தது!
சுவாமியாரைக் கண்டதும்
டெய்சி எழுந்து நின்றாள்.

‘சர்வேசுரனுக்குத் தோத்திரம்
சுவாமி’

“உம் காட் பிளஸ் யூ”— ‘கட
வுள் உன்னை ஆசீர்வதிப்பாராக’—
பாதர் சொன்னார்.

புன்முறுவல் பூத்த டெய்சி தலை
யைச் சற்று குனிந்தாள். வழக்க
மான நாணம். வழக்கமான செய்
கைகள். ஆனால்— கணவனை
இழந்த கவலைக்குறி ஒன்றும் இல்
லையே!— ஏன்?

பாதர் திகைத்தார். “என்ன
இவளுக்கா பைத்தியம்— பேய்பிடித்
திருக்கிறது — இல்லை ஒருவேளை
அதிர்ச்சி” என்று எண்ணினார்

ஏ. பி. வி. கோமஸ்

சுவாமிக்கு ஒன்றும் விளங்கவில்லை.

தீர்த்தத்தை எடுத்தார், மந்திரித்தார். "பாத்தர்... எக்ஸ்பிரியோ... எக்ஸ்பிரித்து....." என்று அவளை ஆசிரவதித்தார்.

பின் — அவளிடம் ஒரு மாற்றமுமில்லை—

'டெய்சி. என்னமமா நீ சின்னப் பிள்ளையா நீ உன் புருஷன் இறந்துவிட்டான் இதற்குப் பின்னும் நீ தாலியை அணிந்து கொண்டிருப்பது சரியல்ல..... அதை கழற்றிவிடும்மா—' என்று மிக மிக அன்பாக பாசமாக, நேசமாக, மென்மையாகச் சொன்னார். குழுமியிருந்தவர் கண்களில் கூட கண்ணீர் அரும்பிட்டது...

ஆனால் டெய்சி. ஒரு மெல்லிய புன்னகை வீசினாள். ரோஜாமலின் இதழிலிருந்த பனித்துளியின் மேல் உதயசூரியனின் வெளிச்சம் பட்டுத் தெறித்தது போலிருந்தது—

அவள் பேசத் தொடங்கினாள்— அமைதியாக ஆனால் அழுத்தமாக.

குருவானவர் கேட்டார். குழுமியிருந்தவர்கள் கேட்டனர்.

அவள் பேசி முடித்தாள்..... ஒருவரும் பேசவில்லை ... ஒருவர் மற்றவரைப் பார்த்தனர் ஆமாம்.....

"சுவாமி நான் உங்கள் நிலையை எண்ணி மிகமிக வருந்துகிறேன். ஆமாம் என் கணவர் இறக்கவில்லை. ஆமாம் சுவாமி. என் கணவர் — எனக்கு இத்தாலியை என் கழுத்தில் கட்டிய பீற்றர் இறக்கவில்லை. அவர் இன்றும் இப்பொழுதும் என்னோடு தான் இருக்கிறார்.....

ஆமாம். உங்கள் கண்களுக்கு அவர் இறந்துவிட்டார். அவரின் உடலைக் கொண்டுபோய் புதைத்து விட்டீர்கள்.....

ஆனால் அவர் இன்றும் என்னோடு வாழ்கிறார்—

சுவாமி - உடலுடன் உடலாக, உள்ளத்துடன் உள்ளமாக, உயிரு

டன் உயிராக, ஆத்தமத்துடன் ஆத்தமமாக ஒன்றித்து விட்டவர் எப்படி சுவாமி என்ன விட்டுப் போக முடியும்?

ஏன் சுவாமி. நீங்கதானே சொன்னீங்க—

'கல்யாணம் நாம் செய்யற ஒன்று இல்லைமமா; அது மோட்சத்துல - சர்வேசரனால் செய்யப்படுகிற ஒன்று— அதை இந்த உலகத்தில் யாராலும் பிரிக்க முடியாது—

'பரமண்டலத்தில் கட்டப்படுவதை இந்த உலகத்தில் எந்த மனுஷனும் அவிழ்க்காதிருப்பானாக' என்று சனிசேஷத்துல கூட சொல்லியிருக்கு என்று நீங்க சொன்னது ரூபகம் வருகிறது.

அப்படியானால் "—தொடர்ந்தாள் டெய்சி.

மற்றவர்கள் எல்லாரும் மௌனம் சாதித்தனர்.

"அவர் என்னோடு வாழ்கிறார்... இதோ இப்போதும் வாழ்கிறார்..."—

மற்றவர்கள் மௌனமாகவே இருந்தனர்.

சுவாமியார் மௌனமாகப்புன் முறுவல் பூத்தார்.

"ஏன் சுவாமி..... இன்னும் இளவயதாயிருக்கிற என்னைப் பற்றி ஆண்கள் தவறு நினைக்காமலிருப்பதற்கும்..... ஒருவேளை நான்..... ஏதோ கொஞ்சக் கூலம் போய் வேறு "ஒருவரையும்" பற்றி நினைக்காமலிருக்கவும் இந்தத் தாலி ஒரு கவசமாயிருக்கும் இல்லையா? தாலி அறுத்தவ என்ற பழிச்சொல்லும் இராதல்லவா?!"

சுவாமி முதல் கொண்டு எல்லாரும் மௌனமே சாதித்தனர். தாலியைக் கழற்றும்படி மேலும் வற்புறுத்துவதற்கு ஏனோ அவர்களிடம் துணிவு பிறக்கவில்லை!

உதிர்ந்த மலர்!

—பரமஹம்ஸதாசன்—

- அன்புச் செல்வ மே,—எனது
அருமை மல்லி கா!—யாது
துன்பம் நேர்ந்த து?—ஏனோ,
சோம்பி வீழ்ந்த னை? 1
- கொள்ளைச் சிரிப்புடன்—என்முன்
குதித்து நிற்ப வள்,—இன்று
உள்ளச் சோர்வுடன்,—மண்ணில்
ஒடிந்து கிடப்ப தேன்? 2
- பாடும் தென்ற லில்,—அசைந்
தாடிக் களிக்கும் நீ,—கண்
முடிப் பழுதி யில்,—இன்று
வாடிக் கிடப்ப தேன்? 3
- பொங்கும் மணத்துடன்,—அழகு
பொலிய மலர்ந்த நீ,—இன்று
மங்கித் தரையி லே,—வீழ்ந்து
மடிந்து கிடப்ப தேன்? 4
- பரம னுக்கென் றே,—கன்னிப்
பருவந் தாங்கி னாய்;—இன்பத்
திரும ணத்தின் முன்,—உன்னைச்
சிதைய வைத்த தார்? 5
- பெண்ம னம்அறி யா,—அந்தப்
பேயன் எங்கு ளான்?—உன்னைப்
புண்ப டுத்தி ய,—அந்தப்
புல்லன் யார்,பு கல்? 6
- கரிய வண்டு தான்,—கொடுங்
காலன் போல்வந் தான்;—அவன்
சிறுமைக் குணத்தி னால்,—உன்னைச்
சீர்கு லைத்தா னோ? 7
- ஈனன் தொட்ட பின்,—உயிர்
எதற் கெனவெறுத் து,—தமிழ்
மானம் காக்க வே,—உடன்
மடிந்து விட்டா யோ? 8
- உனது வீழ்ச்சி யால்,—எனது
உளங்க லங்கு தே!—உயிர்
புனித நிலையி லே,—எதையும்இப்
புவனம் வைக்கா தோ? 9

தாலி

“ஐயோ, என்னை தனியா விட்டுட்டு போயிட்டிங்களே!- ஐயோ நான் இனி என்ன செய்வேன்..... நீங்க இல்லாம நான் என்ன செய்வேன்..... ஐயோ..... அத்தான்.....”

தன் கணவனை இழந்த டெய்சி, தன் கணவனின் பிரேதம் வைக்கப் பட்டிருந்த ‘மையப்பெட்டியின்’ முன் உட்கார்ந்து கதறினாள். கமகம என்று ‘சென்ட்’ வாசனை. அத்துடன் ‘சாம்பராணி’ புகையின் மணமும் சேர்ந்து கொண்டது. மெழுகு வர்த்திகள் கொழுத்தப்பட்டிருந்தன. ஆமாம். ஆத்மாவுக்கு வழிகாட்டி பிரேதத்தின் கையில் ஒரு சிலுவை.

டெய்சியைப்பார்த்தால், சுமார் இருபத்தைந்து வயது மதிக்கலாம். இளமையின் எழில் பூரணமாகப் பூத்துக் குலுங்கும் காலம். வாழ்வின் பரிபூரணத்தை அனுபவிக்க வேண்டிய பக்குவமான பருவம். தந்தியுடன் விரல்சேர்ந்து இன்பநாதம் எழவேண்டிய எழிற்காலம்.

அவள் என்ன செய்வாள்? இல்லை அவன்தான் என்ன செய்வாள்? இல்லை— யார்தான் என்ன செய்ய முடியும்? ஆண்டவரின் சித்தம் அப்படியிருந்தது.

பாதர்— சுவாமி— வந்தார். லத்தீன் பாஷையில் ஜெபங்களைச் சொன்னார். “இறந்த இந்த ஆத்

மாவுக்காக ஒரு பரமண்டலம் மந்திரம் வேண்டிக் கொள்வோம்.....: எல்லாரும் வேண்டிக் கொண்டார்கள். ஆமென்.

எல்லாம் முடிந்தது. நான்கு பேர், பெட்டியை முடியவுடன் தூக்கினார்கள். வாசலிலிருந்த ‘பிரேதக்காரில்’ வைத்தார்கள். ‘பாண்டி’ வாத்தியம் ஒலித்தது. மலர்வளையங்களை ஏந்திச் சென்றனர். நல்ல கூட்டம்.

டெய்சியின் கணவன் பிற்றரின் வாழ்வு முடிந்தது!

ஆனால் டெய்சி—

க் க் க்

ஐனி அறை. டெய்சி ஒரு கட்டிலில் அமர்ந்திருந்தாள். கொஞ்ச நேரம் விசித்து விசித்து அழுவாள். கொஞ்சம் நிறுத்துவாள். என்ன நினைப்பாளோ! ஒருவித உணர்ச்சியையும் வெளியிடாத, விதானத்தை ஊடுருவிப் பார்க்கும் வெற்றுப் பார்வை, ஒருவித மோன நிலை. ஏன்? அந்நேரத்தில் நாம் பார்த்தால் சிலை என்றுதான் சொல்வோம். நிமிர்ந்த தலை. திறந்த கண்கள். வடியும் கண்ணீர். பாதி— திறந்த வாய். அசைவற்ற கைகள், கால்கள். உணர்ச்சியற்ற மரக்கட்டையா?

ஆனால்—

நீல நிறப்பட்டாடை அவளின் உடலைச் சுற்றியிருந்தது. ஏன், தலைவாரி வழக்கமான, அவளின் அன்புக் கணவன் பிற்றரின் உத்தரவுப்படி, மணமானது முதல் இன்று வரை இட்டுவரும் பச்சை நிறமான அந்த ‘வசந்த சாந்து பொட்டு’ கூட நெற்றியில் இட்டிருந்தாளே!

உம். அதென்ன கழுத்தில்

தாலி. என்ன? கணவன் இறந்த பின்னும் தாலியா?

வெள்ளைச் சேலைதான் உடுத்த வில்லை. சரி, போகட்டும்.

பொட்டிடக் கூடாது. இட்டிருக்கிறான்—போகட்டும்.

ஆனால்—

தாலி!

கணவன்—பீற்றர் கட்டியது!

கட்டியவனுடன் போகவேண்டியதல்லவா அது!

என்று கட்டியவன் போய்விட்டானே—அன்றே—சுழற்றி எறியப்பட்டவேண்டியதல்லவா அது!

ஆனால்—

இவன் கழுத்தில்: கைம்பேன் கழுத்தில் தாலி!

என்ன? இரவிலே குரியை? பாலைவனத்து தணலிலே மீன் துள் ளித்துள்ளி விளையாடுவதா? கைம்பேன் கழுத்திலே தாலியா?

பலர் வந்தனர் டெய்சியைக் காண. அவளின் மாமி வந்தாள். மாமா வந்தார். அண்ணன் வந்தான், அம்மா வந்தாள், அப்பா வந்தார். சுருங்கச் சொல்வதாகில் அவளின் உறவினர் எல்லாருமே வந்தனர். வந்து.....

“அம்மா டெய்சி..... இது சரியில்லம்மா. புருஷன் செத்த பிறகு பெண்டாட்டி தாலி போட்டுக் கொள்ளக்கூடாது. சுழற்றி விட வேண்டும்” என்ற கோதாவில் ஆயிரமாயிரம் அறிவுரைகள் தந்தனர். ஆனால்—எல்லாமே விழுதுக்கி றைத்த நீராக மாறின—ஆழி மேல் மழை!

ஒரேயடியாக மறுத்தாள் டெய்சி.

‘என்ன பைத்தியம் பிடித்துவிட்டதா டெய்சிக்கு?’

பலர் அப்படி அபிப்பிராயப் பட்டனர்.

‘ஒருவேளை பேய்பிடித்து விட்டதே?’

இப்படி நினைத்தனர் சிலர்!

எது எவ்வாறெனினும் எல்லாரும் சேர்ந்து ஒரு முடிவுக்கு வந்தனர். அதாவது—பங்குக்குருவை, பாதர்—சுவாமியாரை அழைத்து அவளை மந்திரித்து, பின் அவரைக் கொண்டே அவளுக்குப் புத்திமதி சொல்வதென்று.

கணவன் இறந்த ஒரு வாரமாகியும் டெய்சியின் கழுத்தில் தாலி இருந்தது ஆமாம். பதினொரு பவுணில்—நல்ல “இஸ்பிரித்து” வைத்து செய்யப்பட்ட தாலி! நல்ல ‘முறுக்கு சங்கிலியில்’ தொங்கியது—தூய ஆவியானவரின் உருவகமான புருவடிவம்.

விட்டுக்கு அழைத்து வரப்பட்ட சுவாமியாரும் அதனைக் கண்டார். ஏன், அவருக்குத் தெரியாதா? ஆமாம். கலியாணத்துக்கு முன் அவர்தானே அவளிடம் மந்திரம் கேட்டது, புத்திமதிகள் சொன்னது, ‘பிரேகம்’ வாசித்தது—ஏன்? அந்தத் தாலியை மந்திரித்து—கல்யாணத்தை நடத்தி வைத்தது! சுவாமியாரைக் கண்டதும் டெய்சி எழுந்து நின்றாள்.

‘சர்வேசுரனுக்குத் தோத்திரம் சுவாமி’

“மே காட் பிளஸ் யூ”—‘கடவுள் உன்னை ஆசீர்வதிப்பாராக’—பாதர் சொன்னார்.

புன்முறுவல் பூத்த டெய்சி தலையைச் சற்று குனிந்தாள். வழக்கமான நாணம். வழக்கமான செய்கைகள். ஆனால்—கணவனை இழந்த கவலைக்குறி ஒன்றும் இல்லையே!—ஏன்?

பாதர் திகைத்தார். ‘என்ன இவனுக்கா பைத்தியம்—பேய்பிடித்திருக்கிறது—இல்லை ஒருவேளை அதிர்ச்சி.....’ என்று எண்ணினார்

ஏ. பி. வி. கோமஸ்

சுவாமிக்கு ஒன்றும் விளங்கவில்லை.

தீர்த்தத்தை எடுத்தார், மந்திரித்தார். "பாத் தர்... எக்ஸ்பிரியோ... எக்ஸ்பிரித்து....." என்று அவளை ஆசிரிவதித்தார்.

பின்— அவளிடம் ஒரு மாற்ற முமில்லை—

"டெய்சி.என்னம்மா நீ சின்னப் பிள்ளையா நீ உன் புருஷன் இறந்துவிட்டான்..... இதற்குப் பின்னும் நீ தாலியை அணிந்து கொண்டிருப்பது சரியல்ல..... அதை கழற்றிவிடம்மா—" என்று மிக மிக அன்பாக பாசமாக, நேசமாக, மென்மையாகச் சொன்னார். குழுவியிருந்தவர் கண்களில் கூட கண்ணீர் அரும்பிட்டது...

ஆனால் டெய்சி. ஒரு மெல்லிய புன்னகை வீசினார். ரோஜாமலரின் இதழிலிருந்த பனித்துளியின் மேல் உதயசூரியனின் வெளிச்சம் பட்டுத் தெறித்தது போலிருந்தது—

அவள் பேசத் தொடங்கினாள்— அமைதியாக ஆனால் அழுத்தமாக.

குருவானவர் கேட்டார். குழுவியிருந்தவர்கள் கேட்டனர்.

அவள் பேசி முடித்தாள்..... ஒருவரும் பேசவில்லை ... ஒருவர் மற்றவரைப் பார்த்தனர்..... ஆமாம்.....

"சுவாமி நான் உங்கள் நிலையை எண்ணி மிகமிக வருந்துகிறேன். ஆமாம் என் கணவர் இறக்கவில்லை. ஆமாம் சுவாமி. என் கணவர்— எனக்கு இத் தாலியை என் கழுத்தில் கட்டிய பீற்றர் இறக்கவில்லை. அவர் இன்றும் இப்பொழுதும் என்னோடு தான் இருக்கிறார்.....

ஆமாம். உங்கள் கண்களுக்கு அவர் இறந்துவிட்டார். அவரின் உடலைக் கொண்டுபோய் புதைத்து விட்டீர்கள்.....

ஆனால் அவர் இன்றும் என்னோடு வாழ்கிறார்—

சுவாமி - உடலுடன் உடலாக, உள்ளத்துடன் உள்ளமாக, உயிரு

டன் உயிராக, ஆத்தமத்துடன் ஆத்துமமாக ஒன்றித்து விட்டவர் எப்படி சுவாமி என்ன விட்டுப் போக முடியும்?

ஏன் சுவாமி. நீங்கதானே சொன்னீங்க—

'கல்யாணம் நாம் செய்யற ஒன்று இல்லையம்மா; அது மோட்சத்துல - சர்வேசுராலுச் செய்யப்படுகிற ஒன்று— அதை இந்த உலகத்தில் யாராலும் பிரிக்க முடியாது—

'பரமண்டலத்தில் கட்டப்படுவதை இந்த உலகத்தில் எந்த மனுஷனும் அவிழ்க்காதிருப்பானா' என்று சுவிசேஷத்துல கூட சொல்லியிருக்கு என்று நீங்க சொன்னது ஞாபகம் வருகிறது.

அப்படியானால் "—தொடர்ந்தாள் டெய்சி.

மற்றவர்கள் எல்லாரும் மௌனம் சாதித்தனர்.

"அவர் என்னோடு வாழ்கிறார்... இதோ இப்போதும் வாழ்கிறார்..."—

மற்றவர்கள் மௌனமாகவே இருந்தனர்.

சுவாமியார் மௌனமாகப் புற்று வல் பூத்தார்.

"ஏன் சுவாமி..... இன்னும் இளவயதாயிருக்கிற என்னைப் பற்றி ஆண்கள் தவறு நினைக்காமலிருப்பதற்கும்..... ஒருவேளை நான்..... ஏதோ கொஞ்சக் கூலம் போய் வேறு "ஒருவரையும்" பற்றி நினைக்காமலிருக்கவும் இந்தத் தாலி ஒரு கவசமாயிருக்கும் இல்லையா? தாலி அறுத்தவா என்று பழிச்சொல்லும் இராதல்வா?"

சுவாமி முதற் கொண்டு எல்லாரும் மௌனமே சாதித்தனர். தாலியைக் கழற்றும்படி மேலும் வற்புறுத்துவதற்கு ஏனோ அவர்களிடம் துணிவு பிறக்கவில்லை!

கொழும்புப் பெண் வேண்டாம்!

சில மாதங்களுக்கு முன் கொழும்புப் பெண்ணைப்பற்றி எழுதினேனே அதனால் வந்த விபரீதங்கள், தொல்லைகள் அப்பப்பா!

“கொழும்புப் பெண்ணைப்பற்றி யெல்லாம் இப்படி எழுதலாமா? இதைப் படித்தால் அல்லது படித்தவர்கள் சொல்லக் கேட்டால் எந்தக் கொழும்புப் பெண்ணும் உன்னை மணக்க முன்வர மாட்டாளே! நிச்சயமாகும்போல் இருக்கும் கொழும்புப் பெண்கூட இதை அறிந்தால் உன்னை எட்டியும் பார்க்க மாட்டாளே! எல்லாவற்றையும் கெடுத்துவிட்டாயே!” என்றெல்லாம் பெற்றோர்கள் மிகுந்த கவலையுடனும் கோபத்துடனும் என்மீது குறைப்படுகிறார்கள்; சீறிப்பாய்கிறார்கள்.

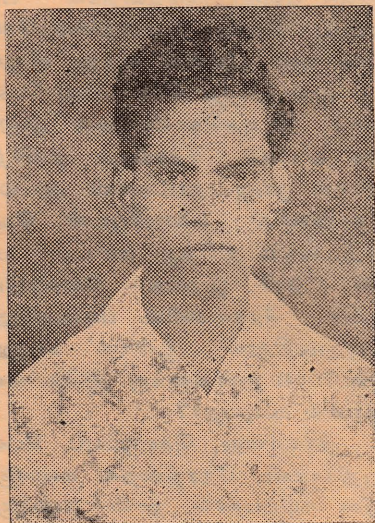
இதையெல்லாம் கேட்டதும் எனக்கு மிகுந்த ஆச்சரியமாகவும் இருந்தது; மகிழ்ச்சியாகவும் இருந்தது.

ஆச்சரியத்துக்குக் காரணம், கொழும்புப் பெண்ணைப்பற்றி இவ்வளவு எழுதியும் பெற்றோர்கள் கொழும்புப் பெண்கள்தான் என்னை வெறுப்பார்கள் என்று நினைக்கிறார்களே தவிர நான் கொழும்புப் பெண்ணை வெறுப்பதைப் புரிந்துகொள்ளவில்லையே என்பதுதான்! ஒருவேளை எல்லாவற்றையும்போல் இதுவும் யாவுங்கற்பனை என்று நினைக்கிறார்களோ என்பவோ!

மகிழ்ச்சிக்குக் காரணம், எனது

பொ. சண்முகநாதன்

கட்டுரையைப்பற்றி அறிந்த கொழும்புப் பெண்கள் என்னை விரும்பவோ மணந்துகொள்ளவோ மாட்டார்கள் என்று பெற்றோர்கள் கூறியதுதான் ‘கொழும்புப் பெண் என்ற அபாயம் வாழ்வில் குறுக்கிடக்கூடாது, நிச்சயமாகிவரும் கொழும்புப் பெண்கூட குதி உயர்ந்த காலணியும் தலைமுடியும் கழன்று விழக்கூடிய வேகத்தில் திரும்பி ஓடிவிட வேண்டும்’ என்னும் எனது நோக்கம் ஒருவேளை நிறைவேறலாம் என்ற நம்பிக்கையில்தான் ‘கொழும்புப் பெண்’ என்ற கட்டுரையை எழுதினேன். இப்போது பெற்றோர்கள் என்மீது குறைப்படுவதிலிருந்தும் சீறிப் பாய்வதிலிருந்தும் எனது நோக்கம் ஒருவேளை என்ன நிச்சயமாகவே நிறைவேறலாம் என ஆறுதல் அடைந்தேன்.

கொழும்புப் பெண் வேண்டாம் என நான் கூறுவதற்கு ஏராளமான காரணங்கள் உண்டு. சிலவற்றை மட்டும் இங்கு கூறுகிறேன்.

முதலாவது, கொழும்புப் பெண்ணுக்குத் தீனி போட்டுக்கட்டாது. தீனி என்று நான் குறிப்பிடுவது மாட்டு இறைச்சியையோ ஐஸ் போட்ட மீனையோ அல்ல. நான் குறிப்பிடுவது அவர்களுக்குத் தினமும்—தவறு, ஒவ்வொரு வேளையும் அலங்காரப் பொருட்களுக்கு (அலங்காரப் பொருட்கள் என்பர் பெரியோர்) போடவேண்டிய பணம் என்ற தீனியேயாகும்!

இரண்டாவது, கொழும்புப் பெண்ணைக் கட்டிக்கொண்டால் கூடவே ஒரு வேலைக்காரனையும் கட்டிக்கொண்டு மாரடிக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் சமையல் வேலை அல்லது ஓட்டலில் உணவு எடுத்து வரும் வேலை, குழந்தைகள் பராமரிப்பு வேலை போன்றவைகளில்லாம் என தலையில் வந்து விழும்.

மூன்றாவது, கொழும்புப் பெண்ணைக் கட்டிக்கொண்டவன் அலுவலக நாட்கள் நேரங்கள் தவிர்ந்த ஏனைய ஓய்வு நாட்களில் அல்லது நேரங்களில் மனைவியுடன் தெருவீதி வலம் திரிந்து கடைப் படிகள் ஏறி இறங்க வேண்டும். ஓய்வு நேரங்களில் படிப்பதிலும் எழுதுவதிலும் இன்பம் காணும் என்போன்றவர்களுக்கு இதெல்லாம் முடியக் கூடியதா?

நாலாவது, கொழும்புப் பெண் அதிகமான நேரத்தைக் கண்ணாடி முன் கழிப்பதால் நான் கண்ணாடி முன் நின்று வெளிக்கிடவோ வெளிக்கிட்டாலும் நேரத்துக்கு அலு

வலகம் போய்ச்சேரவோ முடியாது. இன்றொரு கண்ணாடி வாங்கினால் போகிறது எனச் சிலர் அபிப்பிராயப் படலாம். அப்படி வாங்கினால் அவள் அதையும் வைத்துக்கொண்டு தனது பின் அழகையும் சரிசெய்து கொண்டிருப்பாளே! இதற்குமேலும் கண்ணாடிகள் வாங்க எனது பொருளாதாரம் இடங்கொடாது மட்டுமல்ல அவைகளையெல்லாம் வைக்க எனது சிறிய வீட்டில் இடமும் இல்லை. அப்படி வாங்கி வைத்தாலும் அதற்கும் ஏதாவது வேலை வைக்க மாட்டாள் என்பது என்ன நிச்சயம்?

ஐந்தாவது, கொழும்புப் பெண்ணைக் கட்டிக்கொண்டு — அவள் ஒரு பெண் குழந்தையைப் பெற்றுள் அதுவும் ஒரு கொழும்புப் பெண்ணாகத்தானே இருக்கும். 'தான் போக வழியைக்காணாத மூஞ்சூறு விளக்குமாற்றையும் கொண்டு போனதுபோல்' இருப்பவனுக்கு மூஞ்சூறு இரண்டு விளக்குமாறு களைக் கொண்டு போனது போன்ற நிலை இதனால் ஏற்பட்டுவிடுமல்லவா? (இதற்கு மேலும் பெண் குழந்தைகள் பிறந்தால் என்னவாகும் என்பதை பிறக்கும், ஒவ்வொரு பெண்ணுக்கும் ஒவ்வொரு விளக்குமாறு வீதம் கூட்டிக் கொள்ளவும்.)

இவையெல்லாவற்றையும் பார்க்கும்போது யாரோ ஒருவர் கூறிய பழமொழி ஒன்று நினைவுக்கு வருகிறது. "வீட்டைக் கட்டிப் பார் கலியாணத்தைச் செய்து பார்" என்ற அப்பழமொழியைக் கூறியவர் நிச்சயம் ஒரு கொழும்புப் பெண்ணைத் திருமணம் செய்து அல்லல்

பட்டவராகத்தான் இருக்கவேண்டும் அவர் அந்தக்காலத்தில் வாழ்ந்து அந்தக்காலத்து கொழும்புப் பெண்ணைக் கட்டியபடியால் அவ்வளவுடன் நின்று விட்டார். இந்தக் காலத்தில் வாழ்ந்து இந்தக் காலத்துக் கொழும்புப் பெண்ணைக் கட்டியிருந்தாரானால் 'செய்து பார்' என்று சொல்லி எம்மையும் அபாயத்தில் தள்ள எண்ணமாட்டார். 'செய்து சா' என்று எமக்கெல்லாம் எச்சரிக்கை அல்லவா செய்திருப்பார்?

அதோ ஒரு கடிதம் வருகிறதே! எனக்கு நிச்சயமாகும்போல் இருக்கும் கொழும்புப் பெண்ணைப்பற்றி குறிப்

பிட்டேனல்லவா? அவளுடைய பெற்றோர்களிடமிருந்து 'என்னை வேண்டாம்' என்ற கடிதந்தான் வந்திருக்கிறது என்பதைச் சொல்லவும் வேண்டுமா? இப்பொழுது எனது மகிழ்ச்சிக்குக் கேட்கவும் வேண்டுமா? வாழ்க எனது பேனா!

தப்பித்தவறி என் வாழ்வில் குறுக்கிட முயலும் கொழும்புப் பெண்கள் எங்காவது இருந்தால் அவர்கள் இந்த எனது கட்டுரையுடன் இனி எக்காலத்திலுமே குறுக்கிட மாட்டார்கள் என எண்ணுகிறேன்.

R.V. கவுடர் R.V.G. பீடிகள் மேலானவை

கயாரிப்பாளர்கள்:-
R.V.G. பீடிக் கம்பெனி,
34, மாணிப்பாய் சூட், யாழ்ப்பாணம்.

இலங்கையர்கோன் நினைவுச் சிறுகதைப்போட்டியில் பாராட்டுப் பத்திரம் பெற்ற கதைகளுள் ஒன்று.

தெளிந்த நெஞ்சம்

“நீனவு நனவாகிவிட்டது! குயிலின் பாடலில் இன்பம், மயிலின் ஆடலில் இன்பம்; தண்மதியின் ஒளியிலே இன்பம், தாமரை இதழிலே இன்பம்; வீசும் தென்றலில் இன்பம், பேசும் விழிகளில் இன்பம். எங்கும் எதிலும் இன்பம்! இன்பம்!!”

பதிவுக் கந்தோரில் கையெழுத்திட்டதோடு திருமணம் ஏழைக்கேற்றமுறையில் நடந்து முடிந்துவிட்டது. இப்போது அவர்கள் புதுமணத்தம்பதிகள். ‘மேரி என் மனைவி’ என்ற எண்ணவே நெஞ்செல்லாம் இனித்தது ஜோசப்புக்கு.

திருமணம் என்பது ஆயிரங்காலத்துப் பயிர் என்றால் கண் நிறைந்த—மனதுக்கிசைந்த—மனைவி கிடைப்பதைப்போன்ற திருப்தியையும், நிறைவையும் தருவது வேறெதுவாக இருக்கமுடியும்? ஜோசப்புக்கு, உலகத்து இன்பமெல்லாம்குவிந்துவந்து மேரி என்ற மாணிடப்பாவையால் தனக்குக் கிடைத்தபூரிப்பு! தன் ‘துன்பச்

மு. கனகராஜர்

சைத்தான்’ களையெல்லாம் ‘மேரித் தேவதை’ விரட்டிவிட்டாற்போன்ற எக்களிப்பு.

இந்த இன்பப் பிரவாகத்தில், கடந்துபோன சம்பவப் பாகிகள் மேலெழும்பி மிதக்கின்றன:-

ஜோசப்பின் இருபத்தாறு வருடஉலக பந்தத்தில் எத்தனையோ முறை ‘நான் ஏன் பிறந்தேன்?...!’ என்று புழுங்கியிருக்கின்றான். ‘கர்த்தரே என்னை ஏன் உமல விட்டாய்; உயிரைப்பறித்துவிட்டேன்’ என்று புலம்பியிருக்கின்றான். இப்போதோ அவன் நாடோடியாயிருந்த காலம்தான் உயிரிழந்துவிட்டது. மேரி ஒருத்திக் காகவே ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுகள் வாழலாம் என்ற அசுர வேட்கை அவனை ஆக்கிரமித்துக்கொண்டது. தான் பிறந்தது மேரி என்ற வசந்தமுல்லையைத் தன் மார்பில் சூடிக்களிக்கத்தான். கர்த்தர் படைத்ததே சந்தணப் பொய்கையின் தென்றலான் மேரியை அனுபவிக்கத்தான் என்று மானசீகமாக நம்பினான்.

“ஆஹா!... மேரி!...என்மேரி! நீ எனக்குக் கிடைத்ததே என் அதிர்ஷ்டமடி...” வாய்விட்டே சொல்கிறான்.

அவன் அப்படி நினைத்ததில் தவறில்லைத்தான். ஏனெனில்:

ஜோசப்புக்கு உறவினர் என்று எவரும் இல்லை. தோற்றமே ‘ஏகாங்கி’ என்பதை அறிவிக்கும். மதமதர்த்துச்சண்டைக் காளையாக வளர்ந்து விட்ட தோற்றம்தான், ஆனால் ஏக்கப்பிரதிபலிப்பாக அவன் முகம் ‘ஏமாணிச் சாயல்தருகிறது. ஜோசப்பைப் பார்ப்பவர்கள் ‘அப்பாவி’ எப்படி இருப்

பான் என்பதை நிச்சயமாகக் கூறி விடுவார்கள்,

உற்றவர் சுற்றத்தார் என்றில் லாவிட்டால் என்னவாம்? பறவை களும், பிராணிகளும் சொந்த பந்தம் பாராட்டியா வாழ்கின்றன. அதனால்தான் அவை சுமையின்றி ஜீவனம் செய்கின்றன போலும்! ஆனால் ஜோசப்.....!? மனிதனின் வாழ்க்கையே ஆசை, பாசம் என்ற தண்டவாளங்களில்லவா ஓடுகின்றது?... ஜோசப்புக்குப் பாசம் பாராட்ட எவரும் இருக்கவில்லை யானாலும் 'ஆசை' பாராட்ட 'உயிர்' இருந்தது! எனவேதான் அவனும் இம்மண்ணில் 'இருக்க' விரும்பினான். ஜோசப் ஒரு மரம்! பாலே வனத்துமரம்! பூச்செடிகளுக்கு நீரும் உரமும் இடாதுபோனால் மாண்டு போகும். ஆயின் பாலேவன மரத்துக்கு.....? பாலேவன பேரிச்சமரத்திற்கு மேலே வானம் கீழே பூமி தவிர வேறு கதி...? ஆனாலும் ஈச்ச மரத்து இனிய பழங்களைப் போல ஜோசப்பிடம் இனிய குணங்கள் நிறைந்திருந்தன. வறுமையிலடிபட்டவரிடம் கிடைக்கவல்ல ஒரே செல்வம் அதுவாகத்தானே இருக்கமுடியும்! அல்லது பஞ்சமா பாதகங்களின் மொத்த வியாபாரிகளல்ல உற்பத்தியாளர்களே அவர்களாகத்தான் அவதாரமெடுப்பார்கள்.

ஜோசப் அன்ன ஆகாரமின்றி தண்ணீரோடு மாத்திரம் பொழுதைக் கடத்திய நாட்கள் எத்தனையோ உண்டு. தண்ணீர் உடலின் உள்ளும் புறமும் எப்படி சுத்தம் செய்யக்கூடியதோ அப்படியே அது அவனது உள்ளத்தையும் உயர்வ

டையச் செய்திருந்தது. வேளைக்கு உணவு கிடைத்திருந்தால் ஒரு வேளை அவன் உலுத்தனாகியிருக்கலாம். குறைந்தபட்சம் அரசியலாவது பேசியிருக்கலாம். இப்போதோ அவனுண்டு அவன் பாடுண்டு ஜோசப் நல்லவன்!

உள்ளம் என்பது மிருதுவான மலரைப் போன்றது. மலரைப் பொதிந்து வைத்தாலும், கசக்கி எறிந்தாலும் அது தன் சுகந்த மணத்தைப் பறிகொடுப்பதில்லை, இழப்பதில்லை. உள்ளமும் தன் உணர்ச்சிகளை என்றும் இழப்பதேயில்லை.

அன்றொருநாள் ஒரு மூடையைத் தூக்கிவந்தபோது, அவ்வீட்டில் மேரியைக் கண்டபின் ஜோசப்பின் இளமையுணர்ச்சிகள் மாரிகண்ட பயிர் போல் தளிரிவிட்டன. மூடை தூக்கிவரச் சொன்ன பணக்கார இளைஞனுக்கு கூடிப்போனால் வயது இருபத்தைந்துதானிருக்கும். அவன் பெயர் குமாரலிங்கம் என்பதும் அவன் தன் அக்காள் வீட்டில் தங்கியிருக்கிறான் என்பதும் ஜோசப் பின்னர் விசாரித்துத் தெரிந்துகொண்ட விஷயங்கள். மேரி அவர்கள் வீட்டு வேலைக்காரி!

இதன் பிறகு அடிக்கடி அவர்கள் வீட்டுப்பக்கமாக வந்து அவர்களுக்குத் தெரிந்தவனாகிவிட்டான் ஜோசப்.

அவனின் 'ஜாகை'கூட அவர்கள் வீட்டருகேயிருந்த 'டீ'க்கடைச் சுவரோரத்திற்கே மாறிவிட்டது. குமாரலிங்கத்தின் அக்காள் தேவகிக்குக் காய்கறி வாங்கி வருவது, மாட்டைப்பிடித்துக் கட்டுவது அதன்

குப் பிண்ணாக்கு வைப்பது எல் லாம் அவனுக்கு மாமூலாகியது. பத்துப் பதினொரு மணிமட்டில் கொஞ்சம் பிட்டு அல்லது இடியப் பம் கிடைத்த வீட்டில் இப்போது மூன்று வேளையும் ஆகாரம் கிடைத் தது. மேரி 'அள்ளி வைக்கும்' உணவை அவளின் எழிலைப் பரு கிக் கொண்டே சாப்பிடும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திற்காகக் தானே அவன் ஏங்கித் தவித்திருந்தான். இப்போ தோ.....! சாய்ச்சாய் என்ன சுகா னந்தம். மேரியைத் தொட்டுப் பேசாத குறைதான். மேரி அரு கிருந்தால் ஆகாரம் எதற்கு? அமு தும் தேனும் கூட அவனுக்குத் தேவைப்படாதே! ஆமாம்! ஜோசப் மேரியின் அழகைக் குடித்த திருப் தியில் பலமுறை இலையில் வைத்த சாதத்தைக் கூட கோழிகளுக்குப் போட்டிருக்கின்றனே!

இப்படியான இனிமை கனிந்த நாட்களிடையே ஒரு நாள்:-

திருதிப்பென்று தேவகி ஜோசப் பைக் கூப்பிட்டனுப்பினாள். அன்று தேவகியின் கணவனும் தம்பியும் கூட வீட்டிலில்லை. தன் கள்ள மனம் வெளிப்பட்டு விட்டதோ என ஒரு கணம் அதிர்ந்து விட்டான். தேவகி என்றும் இப்படிக்கூப்பிட் டதில்லை. தானே தான் வந்து வேலைகளைக்கூட ஏவுவான். அவன் உடல் படபடக்க கூனிக் குறுகிப் போய் வந்து நின்றான்.

சிறிது நேரம் ஜோசப்பின் முகத் தையே பார்த்திருந்த தேவகி 'எத் தனை நாட்களுக்குத்தான் இப்படியே இருக்கப்போகின்றாய்?' என்றது அவனுக்குப் புரியவில்லை. தேவகி யும் எப்படி ஆரம்பிப்பதென்றறி

யாது சுற்றிவளைத்து ஒரு விதமாக "நீ எப்போதுதான் கலியாணம் செய்யப்போகின்றாய்?" என்றுள். "ஹி! ஹி!" என்று பல்லக்காட்டு வதைத் தவிர அவன் என்ன தைக்கூறமுடியும்? இல்லை! என்ன தான் கூறத்தெரியும்?— திடீரென தேவகி கேட்டாள் "நம் மேரி யைக் கட்டிக் கொள்கின்றாயா?" ஹா! ஆஹா!! மின்னல்க் கொடி கள் மண்டைக்குள் புதுந்தனவா, அன்றி தேன்மழைச்சாங்கள் செவிக்குள் பாய்ந்தனவா என்றுணராது விறைத்து நின்று விட்டான் ஜோசப்.

தேவகி சுருதி மாருது பேசி னாள்:- "எவ்வளவு நாள் தான் அவளையும் இப்படியே வைத்திருப் பது?... பாவம்! சொந்தம் என்று சொல்ல யாருமே இல்லை... எல் லாம் நாங்கள்தான் ஜோசப்... சம் மதமானால் சொல்... நீயும் வேதக் காரன் அவளும் வேதக்காரி... எல் லாம் நாங்களே செய்து வைக்கி றோம்...?" தேவகி சிறிது மௌன மாகி உணர்ச்சி அலைமோதும் ஜோசப்பின் முகத்தையே பார்த் திருந்துவிட்டு மீண்டும் மெதுவா கக் கேட்கின்றாள். "என்ன ஜோசப் ... என்ன சொல்கின்றாய்...?"

அவன் நா குழறியது. அவன் மீது அவர்கள் காட்டும் அன்பை நினைக்க அவனுக்கு ஆனந்தக் கண்ணீர் பெருகியது. இருப்பினும்— அவனிதயம் மேரியையே நினைத் திருந்தாலும் ஒரு கேள்வி கேட் டான்! "அம்மா...! அவள்..... மேரி...மேரி?"

"அதைப்பற்றிக் கவலைப்படா தேய்ப்பா; அவளுக்கு முழுச் சம்ம தம். கூப்பிட்டு இன்னொருமுறை கேட்கட்டுமா...?" "வேண்டாமம்

மா! வேண்டாம்!" மனதில் இன்பக் குவியல்!

"...ஆனால் அம்மா!... அம்...மா வேலை வெட்டியில்லாமல்...?" என்ன ஜோசப்! அதை யோசியாதிருப்போமா... ஐயா வேலை யொன்று பார்த்திருக்கிறார்... நீங்கள் நம் தோட்டத்துக் குடிசையிலேயே இருக்கலாம்..."

நிறைந்த மனத்தோடு ஜோசப் மீண்டும் தன் வேலையைக் கவனிக்க வந்தபோது மேரியைக் கண்டான். இற்றை நாள் வரையிலிருந்த நிமிர்ந்த நோக்குபோய் நாணத்தோடு அவளை அவன் பார்த்தான். மேரியும் ஜோசப்பைப் பார்த்து மலங்க மலங்க விழித்தான். அந்தக் கண்கள் சிறிதே பளிப்பதைப் போன்றிருந்தது. அவன் போய் விட்டான்.

மறுநாள் ஜோசப்புக்கு ஒரு அவசரவேலையாயிருந்தது. தேவகி சொன்னாள். "ஜோசப் நாட்களைக் கடத்தாமல் இரண்டே வாரத்தில் கலியாணத்தை முடித்துவிடலாம் என்கிறார் ஐயா! ஆனால் பின்னேரம் தம்பி அவசரமாக ஊருக்குப் புறப்படுகிறார். நீயும் அவருடன் போகவேண்டும். உனக்கு ஒரு பத்துநாட்கள் அங்கே கொஞ்சம் வேலையிருக்கும், போய் வருகிறாயா?"

— "சரியம்மா!"

திருமணத்திற்கு முந்தியதே ஒரு தனிவிதமான வாழ்க்கைதான். திருமண நிமிடத்தோடு ஆரம்பிப்பதிருக்கின்றதே அது தீபாவளித்தினத்தை மலர்வித்த அதிகாலை

வேளையில் ஊடாடும் பசும் நினைவுகளைப் போன்று இனிமையாக ஆரம்பிப்பதுதான்.

ஜோசப் - மேரி வாழ்க்கை ஆரம்பித்துவிட்டதா?

குடிசையின் ஒரு மூலையிலிருக்கிறார் மேரி. அவளை அவன் பூனை போல் பார்க்கிறான். அவனுக்கும் வெட்கம். 'இதென்ன! புது மணப் பெண் இப்படித்தான் இருக்க வேண்டுமோ? இத்தனை நாள் இல்லாத நானம் இன்று எங்கே யிருந்து வந்ததாம்?... எத்தனையோ முறை என்னை அதட்டிய குரல் எங்கே? போலியாகக் கடுகடுக்கும் முகம் எங்கே? இன்று காலை கூட பதிவுக் கந்தோரில் இதழ்கள் துடிதுடிக்க நாணத்தால் ஆனந்தக் கண்ணீர் மல்க 'மலங்க மலங்க' விழித்த குமுத விழிகள் எங்கே? எல்லாம் எங்கே புதைந்துகொண்டனா?—மேரியுடன், சேச்சே! இல்லையில்லை தன் மனைவியுடன் எப்படி நடந்துகொள்வது, என்ன பேசுவது என்ற ஜோசப்பின் ஒத்திக்கை ஓயவில்லை.

பங்களாவில் சந்தடி ஒய்கின்ற நேரம். மாலையும் இரவும் சந்தித்துப் பிரிந்துவிட்ட வேளை. ஜோசப் மணமகனுக்கே உரித்தான எண்ணங்களுடன் ஒரு புகையிலைப் பாயில் கிடக்கிறான். மேரி எழும்பி மெதுவாக வெளியே நடக்கிறாள்.

ஆர்வத்தோடெழுப்பி அவளைப் பார்க்கிறான். ஓ!... கிணற்றுக்குப் போகிறாளா?... ஆமாம்! வீட்டில் ஒருதுளி தண்ணீர்கூட இல்லைதான்... — மேரியின் பின்னழக ரசித்தபடியே சொக்கிப்போகிறான் அவன்.

திடீரென்று: “மேரி! மேரி!... நில் மேரி! நில்!” குழறிக்கொண்டோடுகின்றான் ஜோசப். “மேரி!... மேரி என்னவேலை செய்யத் துணிந்தனி? ஏன் மேரி என்னை உனக்குப் பிடிக்கலை?... சொல்லன் உனக்கும் சம்மதமெண்டுதானே அம்மா சொன்னா... அப்படியென்டா அவ பொய்தான் சொன்னவவா?... என்னைப் பிடிக்காததால்தான் ‘உம்’ மென்றிருந்தனியா?... சொல்லன் மேரி உன் வாழ்வைக் கெடுத்திற்றன் என்டா கிணத்துக்கை விழப் போனனி... சொல் மேரி சொல்லன்!...” — ஜோசப்பின் உள்ளமே நரகமாகி அதிலிருந்து மனச்சாட்சி புழுவாகத் துடிக்கிறது, அவனின் இதயத்து இரத்தமெல்லாம் இருள் கப்பிய இமைகளுக்கூடாகக் கண்ணீராய்ச் சொரிகிறது, அணுவணுவாக நைந்துகொண்டிருக்கும் அவ்வேளையின் நைந்தமனம் மடிகின்ற ஒவ்வொரு க்ஷணப்பொழுதும் மேரியின் உதடசைவுக்காக ஏங்குகிறது. மேரியோ தன் வேதனைகளையெல்லாம் விம்மல்களாகப் பொதிந்து பொதிந்து பிரசவிக்கிறாள். அந்த ஒவ்வொரு விம்மலிலும் ஒவ்வொரு முறை தாய்மை எய்துவதிலும் பன்மடங்கான வாதை விரவிக் கிடப்பதை ஜோசப் அறியமாட்டான்.

“பேசேன் மேரி. உனக்காக நான் எதையும் செய்கிறேன்...”

“என்னைச் சாக விடுங்கள்!”

“ஐயோ மேரி! நீ சாவதா?... அதற்கு அப்படி என்னதான் நடந்துவிட்டது... சொல்லன் மேரி.. ஏன் கதைக்க தடுமாறாய்?... ”

“நான் எப்படித்தான் சொல்வேன்?...”

“சொல்லத்தான் வேண்டும் மேரி... என் மனக்குமுறலைத் தாள முடியவில்லை... நீ சொல்லமாட்டியென்றால் உன்னை வதைக்குற குற்றத்துக்காய் நானே கிணத்துக்கை விழுவன்...”

“ஐயையோ! வேண்டாம் வேண்டாம்! நீங்கள் எந்தத் தவறும் செய்யலை... நான்... நான்... நான் தான் மோசம்போனவன்— பாழ் போனவன்...”

“மேரி!... என் உயிராய் நான் நேசித்த நீ... நீ...?” ஜோசப்பின் உடல் பதறுகிறது. அந்தக் குலங்கலில் தொண்டையை ஏதோ வந்து அடைத்துக்கொள்கிறது.

‘ஆமாம்! குமாரலிங்கத்தை நம்பினேன். ஆசைகாட்டினான். அக்கா நல்லவன், சம்மதிக்கச் செய்திடலாம்’ என்னுள், நம்பினேன்... வஞ்சித்துவிட்டான்!...” மேரியின் கண்கள் நிறைந்து கொட்டுகின்றன. ஆற்றுகமையின் விக்கல் கிணற்றுக்குள் எதிரொலிக்கிறது “... ஜோசப்... இப்போது நான் எதையெல்லாம் இழந்தால் திரும்பப் பெறமுடியாதோ அதையெல்லாம் இழந்துவிட்டு நிற்கிறேனே.....”

ஜோசப்பின் ஆத்திரம் தணியவில்லை— “ஆ!... என்னை ஏமாற்றி விட்டீர்கள்!” தம்பி செய்த தவற்றை மறைக்க மேரியை அவன் தலையில் கட்டிவிட்டார்கள். இதற்கு ஜோசப் செய்த ஒரே தவறு நல்லவனாக உலவிக் கொண்டிருந்ததுதான் சாண் அல்லது முழத்துக்குமேலும் வெள்ளம்! தான் ‘இளிச்சவாயன’ க்கப்பட்டான்! இதை அவனால் பொறுக்கமுடியவில்லை அவன் உள்ளத்திலே அம்புபட்ட மானின் துடிப்பு, உடலில்

அடிபட்ட வேங்கையின் சீற்றம்.

மேரி கதறுகிறாள்: "நானில்லை! நானில்லை! நான் உங்களிற்றை சொல்லத்தான் பாத்தன், இதை அவ்விடமே சொன்னன். அகநூலை தான் உங்களை அவவின்றை அம்மாவீட்டையனுப்பினவ... பிறகு உங்களைச் சந்திக்க முடியவில்லை... அண்டைக்கு பொலிடோலைக் குடிச்சிருந்தாலும் நிம்மதியாய்ப் போயிருப்பன் ஆனால் அவ — அந்தப்பாவிதான் அப்போதும் கண்டு பிடுங்கிட்டா!... ஐயோ நான் என்னதான் செய்வன்?... என்னை விடுங்கோ நான் சாகத்தான் வேணும்....." அவள் திமிறிக் கொண்டு டோடுகிறாள். அவனோ மீண்டும் முரட்டுத்தனமாக அவளைக் கொணர்ந்து குடிசைக்குள் சேர்க்கிறாள்.

"ஜோசப்! நீங்கள் நல்லவரெண்டால் என்னை விட்டிடுங்கோ, ஒரு பாவத்தைச் செய்யாதிருங்கோ;... நீங்கள் என்னை விரும்பினது எனக்குத் தெரியும் அதனால்தான் என்னைத் தடுக்கிறீர்கள்... வேண்டாம் ஜோசப். ஜோசப் நான் இன்னொரு வனுக்குப் பெண்டிளாக்கப்பட்டவள்; உங்களைக் கும்பிடுறன் என் மானத்தைக் கலையாதிங்கள். என்னால் உங்களோட வாழ ஏலாது... இல்லாட்டா நீங்களாவது கொண்டு போட்டிருங்க..." அவள் மீண்டும் ஓட யத்தனிக்கிறாள். ஜோசப் படலையைச் சாத்தித் தாளிடுகிறாள்.

"மேரி! நான் அத்தனை எளியவனல்ல. கந்தையுமில்லாமல் தெருவில் கிடந்த பராரிதானென்றாலும் நான் மனிசன், மனிசத்தன்மை எனக்கிருக்கு. நானுன்னைக் கெடுக்க மாட்டன்! நீ நினைப்பதுபோல் இனி

இருக்கலாம்..." — தன்னைவிட கொடிய நிலைமைக்கிலக்காகி வெளியேற வழிதெரியாமல் — வழியே இல்லாமல் துடிக்கும் மேரியின் பரிதாபத்திற்குரிய கோர நிலைமை ஜோசப்பைப் புடம் போடுகிறது. என்றாலும் அவள் கேட்பவளாயில்லை:—

"வேண்டாம் இந்த மானக்கேடு. கருவை ஏந்தியது ஒரு வனிடம். கழுத்தை நீட்டியது ஒருவனிடம். இவ் வேதனையை வளர்க்காமல் போங்கள், போய்விடுங்கள்" என்றாள்.

"சரி மேரி! ஆனால் நீ சாகக் கூடாது, என்றுதான் விரும்புகிறேன். நான் போய்விடவேன்... நான் போய்விட்டால் உன் நிலையை நினைத்துப்பார்...! உலகம் உன்னைச் சும்மா விடாது. உன்னாலும் பிறகு நிச்சயமாய் வாழவே முடியாது. நீ உயிரை மாய்த்துக்கொள்ளலாம், எனக்குக் கவலையில்லை! ஆனால் அதற்குக் காரணம் நான்தானே? தற்கொலையே பெரும் பாவம் மேரி, வேதம் சொல்கிறதே—! என்னால் அதற்கு காரணகர்த்தாவாயிருப்பது கொடிய பாவமல்லவா?... என்னைப் பாவியாக்கப் பார்க்கிறாயே மேரி..." குமுறி அழுகிறாள் அந்த அப்பாவி.

"இல்லை! இப்படி நடவாதிருந்தாலும்..."

"ஆம் மேரி! நம் கல்யாணம் நடவாதிருந்தால் நீ வாழலாம்— உன் வயிற்றில் வளரும் சிசுவுக்காக வாகிலும் நீ வாழத்தான் செய்வாய் மேரி! மேரி, தாய்மையின் தன்மையே அப்படித்தானாம். ஆனால் இப்போது நீ சாகிறேன் என்கிறாய்; தாய்மையைப் பெண்மை வெல்

கிறது...உன் பெண்மையை வணங்குகிறேன் மேரி! வணங்குகிறேன்!! ஆனால் நீ இறந்தால் உன் மாணத்துக்கு என்னைத்தவிர வேறு காரணமே இல்லை மேரி..."

"என்னை ஏன் கொல்கிறீர்கள்?..."

"இல்லை மேரி! உன்னை யும் வாழத்தான் சொல்கிறேன், எல்லாவற்றையும் கர்த்தரின் பேரில் போட்டுவிட்டு வாழவே சொல்கிறேன். நீ வாழலாம்—! வாழவேண்டும்!! நான் உன் வழியில் குறுக்கிடவே மாட்டேன்!"

"கர்த்தர்!... கடவுள்!..." மேரியின் தொண்டை ஆக்ரோஷமாகக் கரகரக்கிறது, சடாரெனத் திரும்பி குசினியை மறைத்திருந்த கிடுகுகளிற்தொங்கும் படங்களை விறைத்துப் பார்க்கிறாள்."புனித மரியையே! மருதமடுதாயே... தேவனைப் பெற்றவளே! நீயும் பெண்ணல்லவா, என்னை ஏன் இந்த நிலைக்காளாக்கி விட்டாய்? இந்தக் கொடுமை போக என் உயிரையாவது எடுத்து விடேன்..."

இருண்டு பயங்கரமாயிருந்த வானத்தின் பிளிறல்! குறைக்காற்று மணலை வாரி கண், காது, மூக்கு எல்லாம் வீசும் பேய்த்தனம்! கிளைகளும் மாங்களும் முறிந்துவிழும் அசுர ஒலி! ஆயிரமாயிரம் தலைகளைக் கொண்ட கால சர்ப்பங்களைப் போன்ற அலைகள் குமுறிப்பாய்ந்து

விளைவிக்கும் பயங்கர மேம்பாடு!— திடீரென வானின் ஒரு மூலையில் பாய்ந்தோடும் மின்னல்க்கொடி!

ஜோசப்பின் மூலையில் ஒரு மின்னல்க்கீற்று! ஒளிக்கீற்று!! கால்கள் மேரியை நெருங்குகின்றன. சந்தமாகப் பேசுகிறாள்:-

"நிச்சயம் அவர் உன் சமையைக் குறைப்பாளம்மா! தேவனைப் பெற்ற அன்னையிடம்— தேவமாதா விடம் நீ நம்பிக்கைவை. நிச்சயம் உன் துன்பம் குறையும்! உனக்கும் வாழ வழிகிடைத்துவிட்டது மேரி! மேரி, உனக்கு ஒன்று தெரியுமா... இதோ இந்த மரியாயின் கணவன் ஜோசப்புதான் ஆனால் மரியாய் பெற்ற குழந்தைக்குத் தந்தையோசேப்பு அல்லவே..."

"ஆ!... நீங்கள் சொல்வது... நீங்கள்... சொல்வது?..."

"மேரி! நாமும் அந்த உயர்ந்த தெளிந்த — வாழ்க்கை வாழலாம் என்கிறேன்...!"

மேரியின் உடல் புல்லரிக்கிறது மின்மினிகளைப் போல் கண்கள் மூடிமூடித்திறக்கின்றன. மூடிய இமைகளுக்கிடையேயிருந்து கண்ணீர் 'பொலு பொலு'வென சிந்துகிறது. மேரி குனிந்து ஜோசப்பின் பாதத்தைத் தொட்டு வணங்குகிறாள். மேரியைத் தூக்கி நிறுத்துகிறாள் ஜோசப்.

புதிய ஸ்ரீபனையாளர் மணி ஆர்ட்ஸ்,

(கச்சேரி பஸ் ஸ்டான்ட் முன்பாக)

8, கச்சேரி - நல்லூர் வீதி, - யாழ்ப்பாணம்.

ஒளியே! வழிகாட்டு!

அணையா விளக்கு அணைந்துவிட்டது.
ஆசிய ஜோதி அவிந்துவிட்டது.
தியாகத்தின் திருவுரு தேய்ந்துவிட்டது.
சேவையின் தனியுரு சென்றுவிட்டது.
இந்தியத் தாயின் இணையற்ற புதல்வன்,
பாரத நாட்டின் முடிசூடா மன்னன்
சகல உலகினதும் சமாதான தேவதை
மகாத்மா காந்தியின் மதிப்புயிகு வாரீசு
சத்தியத்தின் ஒளி தவழும் ஜவாகர்லால் நேரு
மடிந்துவிட்டார்; மறைந்துவிட்டார்!

பாரதப் பிரதமர் உயிர் நீத்
தார் என்ற பயங்கரச் செய்தியை
வானொலி அழுதமுது ஒலிபரப்பியது.
திடுக்குற்றோம்; திகைத்தோம்;
நடுங்கினோம்; நலிந்தோம், இச்
செய்தி பொய்யாகவே இருக்காது
என்று ஏங்கித்துடித்தோம்.

மெய், பொய்யாகாது மென்
மேலும் வலும்பெற்றது!

இந்தத் துர்ப்பாக்கியச் செய்தி
யைக் கேட்கவா, இறைவன் எமக்
குக் காதுகளைப் படைத்தான்? நேரு
இனி இல்லை என்பதை நினைத்துப்

பார்க்கவா இறைவன் எமக்கு நெஞ்
சைப் படைத்தான்? ஐயோ இறை
வா! நாம் தான் எத்துணை பாவம்
செய்துவிட்டோம்!

இவ்வாண்டு தை மாதத்தில்
நேருஜியின் உடல்நிலை திடீரென
மோசமடைந்தது. ஆனால் திறமை
மிக்க வைத்திய நிபுணர்கள் அவரை
விரைவில் பூரண குணமடையச் செய்
தார்கள். எங்கள் நேருஜீ இனி என்
றுமே எம்முடன் இருப்பார் என
நம்பினோம்.

நம்பாதது நடந்துவிட்டது!
தனக்குப் பின் தக்கதொரு வாரி
சைத் தெரிவுசெய்து அவரிடம் தன்
பொறுப்பு முழுவதையும் ஒப்
படைத்துவிட்டுத் தான் ஒதுங்கி
நின்று ஓய்வெடுத்துத் தன் ஆயு
ளைப் பலமாக்கி இந்தியாவிற்கும் உல
கிற்கும் என்றென்றுமே வழிகாட்டிக்
கொண்டிருப்பார் என எதிர்பார்த்
தோம்.

எதிர்பாராதது நடந்துவிட்டது!

அணுக்குண்டினாலும் ஆக்கிரமிப்பு
எண்ணத்தினாலும் தடுமாறித் தத்
தளிக்கின்றது உலகம். இருவேறு
முகாம்களாகப் பிரிந்துநின்று இரத்த
வெறி பிடித்தலைகின்றது உலகம்.
ஆனால் எவர் பக்கமும் சாராது எந்த
முகாமிலும் சேராது மண்டலச் சார்
பற்றி கொள்கையுடன் நடுவழியிற்
சென்று உலக சமாதானத்தை உரு
வாக்க அரும்பாடுபட்டார். போர்
இல்லாத ஓர் உலகிற்கு நேருஜீயே
பொற்புடைத் தலைவராகப் பொலிவு
டன் திகழுவார் என நினைத்தோம்.

நினைக்காதது நடந்துவிட்டது!

நேருஜீ இல்லாத இந்தியாவை
நாம் கனவிலேகூடக் காணவில்லை.
நேருஜீ இல்லாத உலகத்தை நாம்
கற்பனை பண்ணவே இல்லை.
நேருஜீயும் மனிதன்தான்; அவருக்
கும் இறப்பு உண்டு என்பதை நாம்
நினைக்கவேயில்லை. அவருக்கு
அழிவே இல்லை; மறைவே இல்லை
என்று எண்ணினோம்.

எண்ணாதது நடந்துவிட்டது!

உலகம் பொய் என்பதை மெய்
யாக்கிவிட்டு உலகத் தலைவர் உட
லைத் துறந்து விட்டார்!

இனி...?

அவர் வணக்கத்திற்குரியவர்;
வரலாற்றிற்குரியவர்; இலக்கியத்திற்
குரியவர்; எல்லா அகராதிக்கு

முரியவர்.

இந்திய மக்கள் ஒவ்வொரு
வரும், தம் தாயாக, தந்தையாக,
தம்பியாக, தோழனாக, சேவகனாக
தலைவனாக, தெய்வமாக—எல்லாமாக
எழிலுடன் விளங்கிய நேருஜீயைத்
தம் இதயப் பொற்கோவிலில் பிர
திட்டை செய்து எந்நாளும் எந்
ஞான்றும் தம் எண்ணத்தாலும்
உணர்வாலும் அஞ்சலி செய்வார்
கள்.

வரலாற்று ஏடுகள் ஒவ்வொன்
றும், இந்திய சுதந்திரத்திற்காக
நேருஜீ பட்ட பாடுகளையும்
அடைந்த இன்னல்களையும், செய்த
தியாகங்களையும், இந்திய மக்களின்
மேம்பாட்டிற்காகச் செய்த சேவை
களையும் உலக சமாதானத்திற்காக
ஆற்றிய அளப்பரிய தொண்டுகளையும்
தங்கத் தகட்டில் வைத்து கற்
களாற் பொறிக்கும்.

இலக்கிய நூல்கள் எல்லாம்
இலட்சிய புருஷன் நேருஜீயின்
இலட்சிய வாழ்வை எழுச்சியும்
உணர்ச்சியும் மிக்க காவியமாகக்
கூறும்.

உலகத்து அகராதிகள் எல்லாம்
நேரு என்றால் நேர்மை என்றும்,
நேரு என்றால் நீதி என்றும், நேரு
என்றால் கடமை, கண்ணியம், கட்டு
ப்பாடு என்றும் நேரு என்றால்
புத்திக்கூர்மை, அறிவுத்திறன்,
இராஜதந்திரம் என்றும், நேரு
என்றால் மனிதாபிமானம், சேவை,
தியாகம் என்றும், நேரு என்றால்
சாந்தம், சமாதானம், சகிப்புத்
தன்மை, சகோதரத்துவம், சமத்து
வம் என்றும் அர்த்தம் கூறும்.

எல்லார்க்கும் எல்லாமாகி,
இன்று எல்லாவற்றுக்கும் உரியவ
ராகிப் புகழுடம்பு பெற்ற நேருஜீ
யின் நினைவு இனி எல்லார்க்கும்
எந்நாளும் ஒளியூட்டிவழிகாட்டுமாக

ஓருமைத் தங்காய்,

நீ நன்மைந்தனுக்குத் தாயான யென்று அறிந்து நானும் உனது மைத்துனியும் பேருலகை கொண்டோம். எமக்கு மிகவும் விருப்பமான பெயரை மருகனுக்கு இட்டதை நினைந்து நினைந்து மகிழுகின்றோம். எவ்வளவு பொருத்தமான். பெயர் நந்தகுமாரன்; அவன்

மனைமாட்சி மதறதன் நன் கலம் நன்மக்கட்பேறு”.

ஆனால் உன்னுடைய பெரும் பொறுப்பையும் கடமையையும் இந்த நேரத்திலே உனக்கு எடுத்துக் காட்டுவது எனது கடமையாகும். தங்கையே, தாலாட்டும் தாயின்கை, தனயனைத் தரணியாளவும் வைக்கும், தவறின் தெருவிலே திரியவும் வைக்கும்.

குழந்தை வளர்ப்பு என்பது ஒரு தனிக்கலை. முதன் முதலில் தாயான ஓர் இளம்பெண் கவனிக்கவேண்டிய விஷயங்களைப் பற்றிச் சுவையாகச் சொல்கின்றார் இ. த. அவர்கள். தாய்க் குலத்தினர் அனைவரும் தவறாது படிக்கவேண்டிய இக் கட்டுரை, சில இதழ்களில் தொடர்ந்து வெளியாகும்.

எல்லாருடைய பொதுச் செல்வம் அன்றோ!

அவன் எல்லாருடைய பொதுச் செல்வமாய், அல்லற்படும் நமது சமுதாயத்துக்கு ஆறுதல் அளிக்கும் ஆண்மகனாய் நமது குடும்பினிக் காய் விளங்குவானென அவன் சாதகத்தைக் கணித்த சோதிடரெல்லோரும் ஒரேமுகமாகக் கூறுகின்றனர். பண்டிடை மகளைப் பெற்ற நீ பாக்கியசாலிதான். “மங்கலம் என்ப

வீரத்தாய்மார் பிறந்த தமிழர் பரம்பரையிலேயே பிறந்து பண்பான முறையிலே வளர்ந்து தமிழைப் போன்ற இனிய குணங்களையுடைய உனக்கு நான் அதிகம் கூறுவதற்குத் தேவையில்லை. நீ தாயாகப் போகும் அக்காலத்திலே நான் எழுதியவற்றை வாசித்து அவற்றைக் கைக்கொண்டு வந்தாயாகையால் ஒரு வித சிரமமில்லாது எழிலமைந்த மைந்தனுக்குத் தாயாகும் பாக்கி

யத்தைப் பெற்றாய். அவனை உடற் சுகமும் உளப்பண்பும் பொலிந்த சற்புத்திரகை உருவாக்குதல் உனது கடமையாகும். அதற்குதனியாக நோங்கிடைக்கும் போதெல்லாம் முன் போலச் சில குறிப்புகளை எழுதி அனுப்புகிறேன்.

தங்கையே, உன்னுடைய மகனின் சுகத்தைப் பேணுவதற்கு உனது சுகம் மிகவும் பிரதானமாகும் என்பதை எப்போதும் மனதிலே கொள்.

உன்னுடைய சுகத்தைப் பேணுவதற்குப் போதிய ஆறுதலும் நல்லுணவும் பிரதானமாகும்.

இரவிலே 8 மணித்தியாலங்களுக்கு நித்திரை செய்து, பகலிலே இரண்டு மணித்தியாலங்களேனும் நன்றாகக் கால்களை நீட்டிப்படுத்தல் பிரதானமாகும்.

கருப்பமுற்றிருந்தகாலத்திலே நீ உணவாகக் கொண்டவை இப்போதும் உபயோகமாகும்.

பால் 1½ போத்தல் (1 குவாட்)

1 சொந்த மாட்டுப் பால்

2 சொந்த ஆட்டுப் பால்

3 ஆடை நீக்கிய பால்

4 சுத்தமான பாற்பண்ணையிலிருந்து வீற்கப்படும் பசுப்பால்

ஆடை நீக்கிய பால் கருப்பவதிகளுக்கும் பாலாட்டுத் தாய் மாருக்கும் மிகவும் சிறந்தது. இதிலே தசை வளர்ச்சிக்குத் தேவையான புரதமும்; எலும்புக்கும் பல்லுக்குத் தேவையான கல்சியமும் நிறைய வுண்டு. கொழுப்பும் உயிர்ச்சத்துக்கள் ஏ. சீ. டி. மாத்திரமில்லையாம். கொழுப்புச்சத்து நமது நாட்டிலுள்ளவர்களுக்கு இன்றியமையாததொன்

றல்ல, உயிர்ச்சத்துகளுக்கு மீனெண்ணெயும் பழவகையும் உணவிலே சேர்க்கலாம். பால் நிலையங்களில் கருப்பவதிகளும் பாலாட்டுத் தாய் மாரும் இலவசமாகப் பால் குடிக்கலாம். இதுவன்றி கர்ப்பிணி பரிபாலன நிலையங்களிலே இரண்டு வாரங்களுக்கொருமுறை 2, அவுன்ஸ் பால் மா இலவசமாகக் கொடுக்கப்படும்!

2 பழம்: வாழைப்பழம், பப்பாசிப்பழம், தக்காளிப்பழம், தோடம்பழம்.

3 இலைக்கறி: கீரை, முருங்கையிலை, அகத்தி, பசளி, பொன்னாங்காணி, வல்லாரை.

4 காய்கறி: ஒரு கிழங்குவகையும் வேறு ஒரு மரக்கறிவகையே னூர் வேண்டும். கிழங்குவகை: உருளைக்கிழங்கு, வற்றாளங்கிழங்கு, பீற்கிழங்கு, கறற்கிழங்கு.

வேறுகறிவகை: வெண்டை, முருங்கை, பெரியபூசனி, பாகல், சாம்பல்மொந்தன், தக்காளி.

5 பருப்பு அல்லது அவரையினக்காய்: மைசூர்ப்பருப்பு, துவரம்பருப்பு, பயறு, அவரைக்காய், போஞ்சிக்காய், பயற்றங்காய்.

6 இறைச்சி, மீன், கருவாடு நெத்தலி, (இவற்றுடன் இடையிடையே ஈரல், சிறு நீரகம் முதலியன தேவை)

7 முட்டை: நாள்தோறும் ஒரு முட்டை.

8 நாட்டரிசிச் சாதம்.

9 வேறுஉணவுவகை: மீனெண்ணெய் பிரதானம்; நெய்; எண்ணெய்வகை சாதாரணமாக உபயோகிக்கலாம். பொரித்த உணவுப் பொருள், இனிப்பு வகை, கேக் வகை அதிகம் சாப்பிடுவதைத் தவிர்த்தல் வேண்டும்.

10 எட்டு கிளாஸ் கொதித்
தாறிய நீர்; இதன் பிரகாரம் ஒரு
நாளுக்குத் தேவையான உணவின்
அளவைக் குறித்துள்ளேன்.

வளர்ந்த பால் கொடுக்
பெண் கும்தாய்

1 அரிசி, குரக்கன், சோழம், கோதுமை முதலிய தானியங்கள்	அவு 11	16
காய்ந்த பருப்பு		
வகை ,, 2		2
2 இலைக்கறிகள் ,, 2		2-3
3 காய்கறிகள் ,, 2		5-6
4 பழவகைகள் ,, 2		4
5 பரல் ,, 10		20-25
6 இறைச்சி அல்லது மீன் ,, 4		4
சுருவாடு அல்லது நெத்தலி ,, 2		2
7 தேங்காய்ச்சொட்டு ,, 4		4
8 சீனி ,, 1		1
9 சரக்கு வகைகள் 1/4		1/4

நீதானே பெரிய சைவப் பழ
மாச்சே, செவ்வாய் வெள்ளியிலும்
புரட்டாதி ஐப்பசி மாதங்களிலும்
திருவெம்பா, கோயிற்கொடியேறிய
காலங்களிலும் மச்சமாமிசத்தைக்கண்
னாலும் பார்க்கமாட்டாயென்பதை
நான் மறக்கவில்லை. அக்காலங்களி
லெல்லாம் நாள்தோறும் இரண்டு
அவுன்ஸ் பருப்பும் 15 அவுன்ஸ்
பாலும் கூடுதலாகச்சேர்த்துக் கொள்

இது உனக்கு நல்ல சுகத்தைக்
கொடுப்பதுடன் உன் செவ்வக்
குழந்தைக்கு ஊட்டுவதற்குப்போதிய
பாலையுக் கொடுக்கும்.

இன்றைக்கு இவ்வளவும்
போதும். அடுத்த கடிதத்தில் தாய்ப்
பாலைப்பற்றிப் எழுதுவேன்.

உன தன்புள்ள
அண்ணா.

நனைவுமலர்கள் வெளியிடுவோர்களே!
பாடசாலை அதிபர்களே!
புத்தக ஆசிரியர்களே!
பத்திரிகை நிர்வாகிகளே!

குறைந்த செலவில்
சிறந்த 'புளக்'குகள்
செய்யவேண்டுமானால்
எங்களுக்கு எழுதுங்கள்.

Sri Lanka Block Makers

131, MESSENGER STREET,

COLOMBO

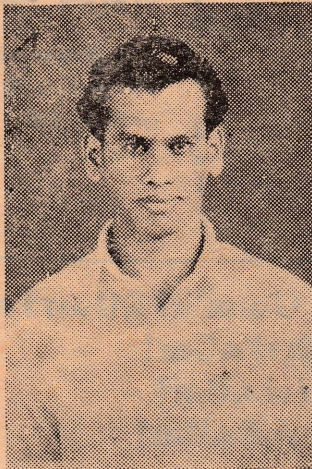
இசையரங்கம்:

வித்துவான் வீரமணி ஐயர்

யாழ்ப்பாணத்து இணுவில் கிராமம் இசைக்கலைமயமானது என்றால் மிகையாகாது. பிரபல நாடகர, தவில் வித்துவான்கள் அங்கே எக்காவழும் வந்து தங்கிச் செல்வதோடு, நிலைபதிகளான பல வித்துவான்கள் இப்போதும் அங்கே வாழ்கின்றார்கள். நாட்டின் மங்கள காரியங்கள் பல வற்றில் அவர்கள் சேவிக்கின்றார்கள்.

இங்குள்ள பொதுமக்களும், கலைஞர்களும் இசைக்கலையை மிக அனுசரித்து வளர்த்து வருவதால் அது வேகமாக வளர்ந்து வருகின்றது.

இப்படிப் பல காரணங்களால் கலைத்தேவியின் உறைவிடமான இணுவையூரில் வித்துவமணம் கமழும்படி பமாக ஸ்ரீ நடராஜ ஐயர் என்னும் பெரியவரும் அவர் மூதாதையர் சிலரும் வாழ்ந்துவந்தார்கள். நடராஜ ஐயர் அவர்களுடைய பிள்ளைகளும்

கலைவாணியின் அருள் பெற்றமைந்தமை பரம்பரைக்குப் பாக்கியம் என்றே சொல்லத்தக்கதாகும். வாய்ப்பாட்டில் பொருத்தமான ஞானமும், வயலின் வாத்தியம் மீட்டலில் இடைவிடாப் பிரியமும் கொண்டிருந்த திரு. நடராஜ ஐயர் அவர்கள் அக்காலத்தில் ஓர் இசைப்பித்தராக வாழ்ந்தவர். இத்தொழிலால் போதிய பொருள் வருவாய் அல்லது வெறும் புகழாவது, குறிப்பிடக்கூடிய வகை

யில் அக்காலத்தில் அவருக்குக் கிடைக்கவில்லையெனலாம். நாட்டில் இசைக்கலையைப் போற்றும் பழக்கம் அவ்வளவாக அப்போது ஏற்படாதமையே காரணம். ஐயர் அவர்கள் பல தமிழ்க் கீர்த்தனையைப் போற்றத் தக்க வகையில் தாமே இயற்றிவைத்திருந்தார்கள் என்பதைப்பற்றிச் சிந்திப்பவர்க்கு அவர் கலைமேல் வைத்த காதுலின் ஊர் நன்கு புலனாகும்.

“வாழையடி வாழையாக வந்த திருக்கூட்டத்திலொருவர்” என்னும்படி நமது இளங்கலைஞர் வீரமணி என்பவர் ஐயரின் மைந்தராக வந்து வாய்த்தார். தற்போது சுமார் இரு பத்தெட்டு அல்லது முப்பத்திற்குள் மதிப்பிடக்கூடிய வயதினான வீரமணி ஐயர் அவர்கள் மெலிந்த, ஆனால் அழகிய உடற்கட்டும் அவ்வண்ணமே யான உள்ளப் பண்பும் வாய்ந்தவர். எந்நேரமும் ஏதாவதொரு படாடும்பாடிக்கொண்டோ அல்லது புதிய

ஓர் கீர்த்தனையை உருவாக்கி உட்கொடுப்பாடிக்கொண்டோதான் தெருவிலாயினும் மற்றெங்கானாலுமென்ன அவர் திரிவார்.

அழகான சிறிய ஓர் மோட்டார் சைக்கிள் மிக வேகமாகப் புறந்து வந்து ஓர் திருப்பத்தில் திரும்புகிறது. நண்பர்கள் நாம் எவரேனும் அவர் கண்ணில் பட்டுவிடுகிறோம். வண்டி திடீரென் நின்று ஆசாயி இறங்குவதற்குள் அவர் சிந்தையில்

வளர்ந்து உருவாகிக்கொண்டிருக்கும் பாட்டை வாய் பாட, முகம் மலர்ந்து நம்மைக் குசலம் விசாரிக்கும், இத்தனையும் முடிந்ததன்மேல்தான் "எப்படி ஐயா சுகம்..." என்றபடி வழமையான பரஸ்பர விசாரணை ஆரம்பமாகும். நண்பர்கள் வீரமணி அவர்களது மனதிற்கு நன்கு பிடித்தமானவரானால் மட்டுமே சம்பாஷணை நீண்டு போகும். இதன் நீளம் சுமார் அரை மணி நேரத்தொட்டு ஒருமணிநேரம் வரை செல்லும் தெருவோரங்களாடல்! அவருடைய வீட்டிலோ சங்கதி வேறு. சென்ற விருந்தாளிக்கு வேறு அவசியமில்லாவிட்டால் சந்திப்பு நாள்க்கணக்கில் நீளவுகூடும்! இந்த நேரம் உண்மையில் பொன்னோமாகவே செல்வதன்றி அவமாய் முடியாது. இளங்கலைஞரின் உள்ளத்தடிப்பு அத்தனையும் பாட்டுக்களாகவும், சம்பாஷணையாகவும், தாள நுட்ப வட்டயமாகவும், நாட்டியம், நாடகம், கதாப்பிரசங்கம் ஆகிய விசயங்களாகவும் வெளிவருவதை அவதானிக்கும் போது ஆச்சரியப்படாமலிருக்க முடியாது. நுண்கலையின் இத்திறைகளில் அவாபரிச்சயமானவர். தமிழ் ஆங்கிலக் கல்வியில் மிதமான அறிவு பெற்றுக்கொண்டபோதே தந்தையாரின் இசைக் கல்வியையும் பெற்றுக்கொண்ட அவர் கலைத்துறை வாழ்க

கையைப் பெரிதென மதித்துப் பள்ளிப் படிப்பிற்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்துக்கொண்டார். சென்னைக் கலாசேஷத்திரத்தில் சங்கீதத்திலும், பாத நாட்டியத்திலும் தேர்ச்சி பெற்று மீண்டார். அப்போது இலங்கை அரசாங்க சேவையாளராக இசையாசிரியர் பதவியொன்று அவருக்கு வழங்கப்பட்டபோது, அவர் போகவிருந்த கிராமத்தில் கலைவளர்ச்சிக்கான வசதிகள் இல்லாதிருந்த காரணத்தால் நிரந்தர சேவையும் உயர்ந்த சம்பளமும் பெறவிருந்த வாய்ப்பை உதறித் தள்ளிவிட்டார். தற்போது அரசினர் ஆசிரிய கலாசாலையொன்றில் பகுதிநேர நடன ஆசிரியராகவும், தனியார் சங்கங்கள் சிலவற்றின் இசையாசிரியராகவும் கடமைபுரிவதில் திருப்தியடைகிறார்.

தென்னிந்தியப் பிரபல பாடகர்களும், சினிமாத்துறைப் பின்னணிப் பாடகர்களான சீர்காழி கோவிந்தராஜன், செளந்தரராஜன் ஆகிய கலைஞர்கள் நமது வீரமணி ஐயாவர்களால் ஆக்கப்பட்ட பல பாட்டுகளுக்கு மெட்டமைத்துப் பாடி ஒலிப்பதிவுத்தட்டுகள் மூலம் வெளியாக்கியிருக்கின்றார்கள் என்பதிலிருந்தே ஐயரது மேதையை எவரும் இலகுவீற கணித்துக்கொள்ளலாம்: சிறந்த எதிர்காலத்திற்காக மேலும் காத்திருக்கும் இவ்வளங் கலைஞருக்கு நமது மனமார்ந்த பாராட்டுக்கள்!

—மோகனம்.

உங்கள் மோட்டார் வாகனங்கள் பழுதுபட்டுவிட்டனவா?

இங்கே வாருங்கள்!

விரைவாகவும் சரியாகவும் திருத்திக் கொடுப்போம்.

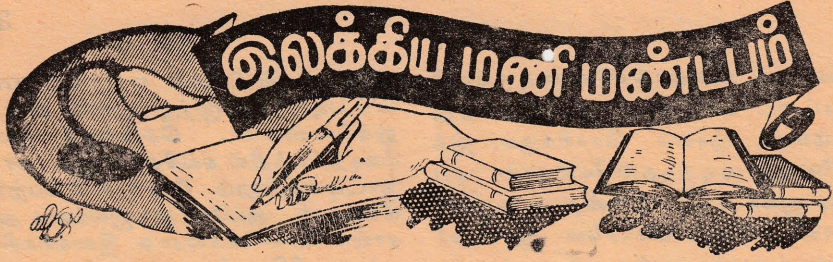
யூகர் மோட்டார் வேர்க்ஸ்

50/8, பண்ணை ரோட்,

கொட்டடி.

யாழ்ப்பாணம்

இலக்கிய மணி மண்டபம்

காசியப்பன்கதை காலம் அறிந்த கதை. தந்தைக்கு உயிரோடு சமாதி கட்டியவன் காசியப்பன். 'அன்றும், இன்றும், என்றுமே' உலகம் கண்டிராத மிகப் பெரிய கொடுமையைச் செய்தவன் காசியப்பன். அவன் வாழ்ந்த கோட்டை சிங்ககிரி.

'சிங்ககிரிக் காவலன்' 'சொக்கனின்' சிருஷ்டி. இலங்கைக் கலைக் கழகத்திடம் முதற்பரிசுபெற்ற நாடகம். இன்று நூல்வடிவமாகி உள்ளது. நந்தனுக்கு எந்தையாம் சிவனை மறைத்த நந்தி போன்று, பரந்து வளர்ந்து, நெடிதுயர்ந்து வானத்தை மறைந்து நிற்கும் சிங்ககிரியைச் சித்தரிக்கும் மூவர்ண அட்டை அதன் சட்டை.

நாலெழுத்து எழுதத்தெரிந்தவர் இன்று நாடகாசிரியர். பணமும், துணிவும் இருந்துவிட்டால் எவரும் கதை, வசனம், நட்டுவாங்கம், நடிப்பு இவை நூலும் கலந்துணக்கு நான் தருவேன்' என்று கலைச்செல்விக்கு மலர் தொடுத்து விடுகின்றனர்.. இதனால் அவன் சந்நிதியில் மலைபோன்று உயர்ந்து விட்டது நாடக மலர்க்குண்டியல். அவற்றுள் பூஜைக்குரிய மலர்கள்...? முக்கைப் பிடித்துக்கொண்டு தேடினால் சேற்றில் சில செந்தாமரை

போல் சில கிடைக்கும். அவற்றில் ஒன்று "சிங்ககிரிக் காவலன்"

கல்நெஞ்சன் காசியப்பனை மனிதலாகக் காண்கிறார் ஆசிரியர். தந்தையைக் கொன்ற அவனை "மனச்சாட்சி வாழ்கொண்டு அறுக்கிறது". வையத்தின் சோகமனைத்தும் உறைந்து, குறைந்து காசியப்பன் வடிவெடுத்தாற்போல், நெஞ்சகம் சஞ்சலத்தால் நைந்துழல, "வருகின்ற உலகிற்காய் வருந்தி, வருந்தி இறந்து, இறந்து பிறக்கிறான்? பாழடைந்த உள்ளத்

சிங்ககிரிக் காவலன்:

(நாடகம்): ஆசிரியர்-சொக்கன், வெளியீடு: கலைவாணி புத்தக நிலையம், பெருந்தெரு, யாழ்ப்பாணம், விலை: ரூ 1,50

தைப்புனிதப்படுத்த சித்திரம் வரைகின்றான். ஆயினும் சிந்தைதெளியவில்லை. கட்டழகியின் காதலுக்காக ஏங்குகிறான்.

அது கிட்டியும் கிட்டவில்லை... இறுதியில் தன்னையே மாய்த்துக் கொள்கிறான். 'சிங்ககிரிக் காவலனின்' கதைத்தலைவன் கதியிது.

பாத்திரப் படைப்பைப் புனிதப்பணியாகப் புரிந்துள்ளமை பாராட்டுதற்குரியது. பிரதான பாத்திரங்களாக உள்ள காசியப்பனும் அல்லியும் ஆசிரியரின் கைவண்ணத்தால் முழுமைபெற்றுவிடுகின்றனர். பாத்திரங்களின் குணவியல்பு வளர்ச்சிகள் படிப்படியாகப் பக்குவமாகச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன. ஒரு சிறு உதாரணம்:- முதல் காட்சியில் காசியப்பன் கருணவதியின் காதலுக்காகக்

கெஞ்சும் முறையால், மன அமைதி பெற அவன் கன்னிகையரின் ஆன்பிற்காக ஏங்குவதைக் காட்டிய ஆசிரியர், மூன்றாம் காட்சியில் மகாநாமரூபம்— “அவன் நெஞ்சம் ஒரு மெழுகுப் பாறை! காரிகையின் கடைவிழ்ச்சுடரிலே அது உருகி நீராக ஓடும்!” என்பதனால் வலியுறுத்திப்பின், நாலாம் ஐந்தாம் காட்சிகளில் அவன் அல்லியிடம் அன்புப் பிச்சை கேட்பதால் நிலைநிறுத்தியுள்ளார். மேலும் காதலுக்கும் கடமைக்கும் இடைப்பட்ட அல்லியின் உள்ளமபடும் அல்லல் எம்மை வாய்விட்டு அழச்செய்கிறது. ஐந்தாம் காட்சியில் அவள் தன் தோழியிடம் தன் நிலையை வெளிப்படுத்தும் முறை... அதனைச் சொல்லமுடியாது — படித்துத்தான் சுவைக்கவேண்டும்.

தமிழ், தமிழன், திருக்குறள், அகம், புறம், கற்பு என்பவற்றை ஆசிரியர் உயிரெனப் போற்றுகின்றார். நாடகம் முழுவதும் காட்சிக்குக் காட்சி இவை பரந்து செறிந்திருக்கின்றன.

இத்தனை சீரிய சிறப்புக்களைக் கொண்ட இந் நாடகநூலில் குறைகள் இல்லாமலில்லை. குறைகள் நிறைகளைவிட எண்ணிக்கையில் குறைவாக இருப்பினும் தன்மையில் கூடி விடுமோ என்று அஞ்சவேண்டி இருக்கிறது.

படிப்பதற்கு மட்டும் அன்றி நடிப்பதற்கும் அமைவதே நாடகம். நடிப்பதென்றால் மேடையில் நாடகமாக ஆரம்பித்து நாடகமாக முடிய வேண்டும்.

காசியப்பன் தனி ஒருவனாக நிற்கக் காட்சி தொடங்குவது சிறப்பாக அமைந்துள்ளது. ஆயின் உடனடியாக நிழல் காட்சிவருவதால் நாடகத்தின் மங்களகரமான ஆரம்பம் கெட்டுவிடுகிறது. சினிமா உத்திகள் வேண்டாம் என்பதல்ல, ஆரம்பம் நாடகமாக இருக்கவேண்டும் என்பதே.

மேலும் இந் நாடகம் நாடகமாக முடிவைநாடிச் செல்லவில்லை,

அவ்வாறு முடியவும் இல்லை. காட்சி இரண்டு காட்சிகளிலும் நாடகப்பண்பிலும் பார்க்க நாவல் பண்பே மேலோங்கி நிற்கின்றது. கதை நிகழ்ச்சிகளால் வளராது சொல்லால் வளருகிறது. அதிலும் அக் காட்சிகளில் நாம் ஏற்கனவே அறிந்தவற்றையே காசியப்பனும் மகாநாமதேரரும் கூறியதால் கவர்ச்சி மேலும் குறைகிறது. பற்பற்ற நிலையில் நாம் இருந்து விடுகிறோம். எம்மை இறுதியாக அதனுடன் இரண்டறக் கலக்க வைக்காது கலைக்க உதவுகிறது.

அதுமட்டுமா? ‘கதைத் தலைவனின் முடிவைத்தான் பார்ப்போமே’ என்று அவலை நாமாகவேவரவழைத்துக்கொண்டிருந்தால், ஆறாம் காட்சி முடிந்ததும் (ஒலிபெருக்கிமுலம்) பின்னணி வசனமாகக் கேட்பதென்ன...!! “.....காசியப்பன் ஊண் உறக்கமின்றி ஓவிய வார்ப்பிலே ஆழ்ந்து போனான்.....ஓவியம் முடிந்த அன்றே காசியப்பனின் உயிரும் முடிந்தது?.....” எம் கண்காணமல் காசியப்பனைக் கொன்றுவிட்ட ஆசிரியர் எம் கண்முன் நாடகத்தையே கொன்றுவிட்டார். உள்ளத்தை ஈர்க்கும் இசைநிகழ்ச்சியை இடையில் சட்டென்று நிறுத்தி “வயிற்று வலியா? எங்கள் பீடியைப் புகையுங்கள்...? என்று கூறும் வர்த்தக ஒலி பரப்புப் பண்பா இது? நாடகத் தலைவன் முடிவைக் காதல் கேட்டறிய நாடகம் வேண்டியதில்லை,

எழுத்தறிவித்தவனை இறைவனாகக் கண்டவர் பண்டைத் தமிழர். நடன ஆசிரியன் இதற்கு விதிவிலக்கல்ல. இரண்டாவது காட்சியில், வயதிலும், அறிவிலும் முதிர்ந்த ஒரு நடன ஆசிரியரை அடங்காப்பிடாரி

மாணவியர் முன்னிலையில் கோமாளி போல் நின்று "தப்பு, தப்பு" என்று கன்னத்தில் போட்டுக்கொள்ளச் செய்த நாடக ஆசிரியரின் செயல் மிகவும் "தப்பு, தப்பு". அவரைத் தமிழ்மனம் சபிக்காதுவிடாது. நகைச் சுவை இருப்பது நல்லது. அதற்கும் ஒரு பண்பு வேண்டும்.

"சிலையொன்றின் தலையிலே" 'விளக்கொன்றை' வைத்ததும் நகைச் சுவைக்காகத்தானா?... அன்றி தலைக்கும் சிலைக்குமிடையில் சொல்லுணித் தொடர்பு இருப்பதனாலா?

காலவீவாவைக் காட்டிக் "கல, கல" என்று சிரித்த தந்தை தாது சேனன், பின்தன் மகன் விதித்த தண்டனையைக் கேட்டு, "ஐயோ!" என்று அலறி "மகனே!" என்று மயங்கித், தன்னிலை தடுமாறுது இருந்திருக்கலாம். காசியப்பனும், 'மகனே! மகனே! என்று அழைத்து, எனது நெஞ்சப் பறையிலே நீர் சுரக்க வையாதீர்!" என்று "வேதனைப்படாமல்" இருந்திருக்கலாம். தன் மனச்சாட்சியைக் கொண்டு விட்டுத் தந்தையைக் கொன்றவன் என்றால் பின் எந்த மனச்சாட்சியால் மனம் மாறி நிற்கின்றான்?

'எழுத்தெண்ணிக்கற்றல்' என்ற சொற்றொடர் மூன்று சந்தர்ப்பங்களில் மூன்று பாத்திரங்களின் வாய்லாக வெளிவருகிறது. இது நாடகத்திற்குள் ஆசிரியரைக் கொணர்ந்து நிறுத்துகிறது. ஒரே பாத்திரம் ஆயிரம் தடவை வேண்டுமானாலும் அதனைக் கூறியிருக்கலாம்.

என்ன தான் ஆத்திரம் வந்தாலும் சிறந்த குண நலமுடைய

ஒரு பாத்திரம் — அதிலும் பெண் — "தூ...!" என்று துப்புவது போல் பேசுவது கூடாது. பாடுபட்டுப் படிப்படியாகப் படைத்த பாத்திரத்தின் புனிதத் தன்மையை ஒரு 'அட்சரத்தால்' தகர்த்தெறியலாமா?

உள்ளத்து உணர்ச்சிகளை அடக்கிக்கொண்டு, காசியப்பனைப் "போ" என்று கூறிவிட்டுப் பின் அவன் போவதைக் காணச் சகியாது ஓடிச் சென்று அவன் காலடியில் விழுந்த, அல்லி, ஒன்றும் பேசாதிருந்தால் சிறப்பாக இருந்திருக்கும். அல்லது "என்னை மன்னித்து விடுங்கள்!" என்றதோடாவது நின்றிருக்க வேண்டும். அவளது "நாவை உள்ளம் வென்று விட்டது" என்பது அவள் செயலால் காசியப்பனுக்கும் தெரியும், ரசிகர்களுக்கும் புரியும், அவள் சொல்ல வேண்டிய தில்லை. உணர்ச்சிப் பெருக்கம் கண்ட இடத்து சொற் சுருக்கம் அவசியமன்றே!

பல சிறப்புக்கள் இருப்பதால் மற்றக் குறைகளை மறந்து 'சிங்ககிரிக் காவலனைச்' சிறந்த நாடகமாகக் கருதியிருக்கலாம்; ஆனால் காசியப்பனின் முடிவைக் கண்முன் கொணர்ந்து காட்டாத குறை, விஸ்வரூபமெடுத்து மற்றைய குண நலங்களை யெல்லாம் மூடி மறைத்து விட்டது.

குறைகள் இருந்த போதிலும், நாடகப் பிரியர்கள் அவசியம் படிக்க வேண்டிய நூல் "சிங்ககிரிக் காவலன்."

மின்னல்

— ஜே. எம். சாலி —

இல்லையில்லாத இருட்டு.

இடையிடையே மின்னல் கிளை வீட்டுக் கொண்டிருந்தது. பத்து நாட்களாகவே ஓயாத மழை. காவேரியில் வெள்ளம்; பத்திரிகையில் பரபரப்பான செய்திகள் வெளிவந்துகொண்டிருந்தன. எல்லாமே குமாரசுவாமிக்குத் தெரியும், என்னவோ ஓர் எண்ணத்தில் அலுவலகத்திற்கு கோட்டை விட்டு விட்டு வீட்டுக்குப் புறப்பட்டுவிட்டான்.

வெளியே பார்த்தான் குமாரசாமி. மழை ஓயவில்லை. கழனியெல்லாம் தண்ணீர்க்காடு. ரயில் வண்டி அந்த முன்னிரவு நேரத்தில் நிதானமாக ஓடிக்கொண்டிருந்தது.

விளக்கின் மங்கிய ஒளியில் அவன் பார்வை அந்தப் பெட்டியைச் சுற்றி வலம்வந்தது. காவேரி தன்னைமறந்தவளாக வெளிப்புறத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தான். அந்தப் பெட்டியில் அவர்கள் இரண்டேபேர்! சென்னையிலிருந்து இருவருமே புறப்பட்டார்கள். பகல் வண்டியில் புறப்பட்ட வேதனை இப்போது புலப்பட்டது. காவேரி வழித்துணையாகக்கிடைத்தாள். தான் போக வேண்டிய இடத்தை அவன் சொன்ன

போது அவனுள்ளே தேன் வந்து பாய்ந்த மாதிரியிருந்தது. எப்படியோ வந்தாயிற்று. இன்னும் கொஞ்சநேரத்தில் ஊர்வந்துவிடும். அப்புறம் அவன்யாரோ, அவன்யாரோ!

“என்ன பார்க்கிறீர்கள்?”— காவேரியின் குரல்! குமாரசாமி கவனத்துக்கு வந்தான். காவேரி அவளையே பார்த்தாள்.

“ஓரே மூட்டம். மழை விடாது போலிருக்கிறது...” என்றான் அவன்.

சென்னை மாநிலக் கல்லூரியில் படித்து எம். ஏ. தேர்வில் வெற்றியடைந்த இளைஞர் சாலி, “கண்ணன்” பத்திரிகை நடாத்திய நாவல் போட்டிகளில் பரிசும் பாராட்டும் பெற்றவர். இப்போது நாகபட்டினத்தில் வாழ்மிவர் “ஆனந்தவிகடன்” வார இதழில் அடிக்கடி கதை எழுதுகின்றார்.

“தெரியாமல் வந்துமாட்டிக் கொண்டுவீட்டோம் இந்த மழை வேளையில்!” என்றான் காவேரி.

அசட்டுத் தனமான புன்னகையோடு அவன் தலையசைத்தான்.

மழை பிசுபிசுத்துக்கொண்டிருந்தது வெளியே பார்த்துக்கொண்டிருந்த காவேரியை கண்கொட்டாமல் பார்த்தான் குமாரசாமி. ரயில் விளக்கு நின்றுவிடுவேன் என்பது போல் கண் சிமிட்டியது. வாளிப்பான உடற்கட்டும், சந்தன மேனியும் பருவச் செறிவை விரிவுபடுத்திக்காட்டின. குமாரசாமிக்கு இப்படி ஓர் அனுபவம் ஏற்படவில்லை. இந்தக் கோலத்தில் பார்க்கிறவர்கள் அவர்களை கணவன் மனைவி என்று

தரன் சொல்லுவார்கள். நினைத்துப் பார்த்தபோது அவன் நெஞ்சில் கிளுகிளுப்பு. குறும்புச் சிரிப்பைக் கொட்டியது உள்ளம்.

வழி நெடுக எத்தனை பேச்சுக்கள்! காவேரியை அவனுக்கு மிகவும் பிடித்துப் போயிற்று. கடைசிவரை கள்ளம் கவடு இல்லாத முல்லைச் சிரிப்புதான்! இன்னும் சொஞ்ச நேரத்தில் அவள் போய்விடுவாள். அப்புறம்...?

காவேரியை ப்பற்றி அவன் கேட்டுத் தெரிந்துகொண்டான். ஸ்டான்லி ஆஸ்பத்திரியில் நர்ஸாக இருப்பதாகச் சொன்னான். லீவுக்குப் பிறகு சென்னை வந்ததும் அவசியம் தன்னைச் சந்திக்கவேண்டும் என்று அவனிடம் சொன்னான்.

மல்லிகையின் மணம் மயங்கியது. சிதம்பரத்தில் வாங்கியது. வண்டி நின்றபோது பெட்டிக்குள்ளேயே வந்துவிட்டான் பூக்காரன். குமாரசாமி அவளைப் பார்த்த பொழுது இதழை மல்லிகையாக மலரவிட்டான். பூச்சரத்தை வாங்கித் தந்தான்.

இன்பமான கனவுமயக்கம். வெளியே நல்ல இருட்டு. காவேரி திரும்பினால்.

“இப்பொழுது நீங்கள் மட்டும் இல்லையென்றால் பயந்துபோயிருப்பேன்...!” என்றாள் அவள்.

“பொய்... நைட் ஷிப்ட் பார்க்கும்போதுகூட பயப்படுவீர்கள் போலிருக்கிறது...”

“இல்லை! அதுவேறு; இது வேறு...”

“அப்படியென்றால்...?” என்றாள்.

அவன் நாணப்புன்னகை செய்தான். கன்னக் கதுப்பில் அலாதி

யான செம்மைக் கவர்ச்சி! பார்வையை அசுற்றமுடியாத தண்பு அவனுக்கு.

மழைத்துளி கண்ணாடிக்கதவில் சடசடத்தது. மின்னல் ஒளியில் எட்டத்து ஸ்டேஷன் தெரிந்தது.

“அதோ பாருங்கள்...!”

“என்ன?”

“ஸ்டேஷன் வரப்போகிறது, எனக்கு?”

“எனக்கும் கூடத்தான்!”

“இங்கேதான் உங்களுக்கும் என்று முன்பே சொல்லவில்லையே!” என்றாள் காவேரி.

குமாரசாமியின் முகத்தில் மெல்லிய மருட்சித்திரை!

“ஆமாம், பஸ் இருக்காதே... எப்படிப் போவதாக உத்தேசம்?”

“அதுதான் புரியவில்லை. நீங்கள் எப்படியாம்?” என்றாள்.

“அம்மா வண்டி பூட்டிக் கொண்டு வந்திருப்பாள்...”

அந்த சின்னஞ்சிறு ஸ்டேஷன் இருளடைந்து கிடந்தது. இறங்கி எழெட்டு கல் போனால் குமாரசாமியின் கிராமம். மின்சார வெட்டு! அவளும் அவளும் இறங்கினார்கள், லெவல் கிராஸிங்கைத்தாண்டி வெளியே வந்தபொழுது வேப்பமரத்தடியில் மாட்டுவண்டி நின்றிருந்தது.

“காவேரி” என்ற குரல் கேட்டு “அம்மா” என்றாள் மகள். அரிக் கேள் விளக்கின் ஒளியில் இருவரையும் மாறிமாறிப் பார்த்தாள் அந்தத்தாய்.

“அம்மா, இவரும் நானும்...” என்று இழுத்தாள் காவேரி.

“என்ன” என்றாள் அம்மா படபடப்போடு.

“சேர்ந்துதான் ரயிலில் வந்தோம்...”

மின்னல் வெட்டில் அம்மாவின முகத்தில் படர்ந்த பீதிக் கோலத்தை காவேரி பார்த்தாள். ஒரு நிமிடம் குமாரசாமியை உற்றுப் பார்த்தாள் அம்மா.

“குமாரசாமி நீங்கதானா?”

அவள் வியந்துபோய் தலையசைத்தாள்.

“நீங்கள் ஊருக்குப் போகமுடியாதே... ஆற்றிலே உடைப்பு. இரண்டுநாளாகவே பஸ் கிடையாது. எங்க ஊர்வரைக்கும் சாலை சரியாக இருக்கு... அப்பாலே வெள்ளமும் சுகதியுமா... இருட்டிலே போகமுடியாது...”

“ஏன் யோசிக்கிறீங்க... எங்க கூட வந்து விடுங்களேன்” என்றுள் காவேரி.

“அம்மா, இவர் இல்லேன்னவழியில் ரொம்ப பயந்து போயிருப்பேன்” என்று அம்மாவிடம் அவள் சொன்னாள்.

“தம்பியின் குணத்தைப்பற்றி ரொம்பவும் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். காவேரி சொல்றபடி நீங்க எங்ககூடவே வந்திட்டு விடிகாலை யிலே ஊருக்குப் போகலாம், தம்பி...” என்று தாய்க்காரி சொன்னபோது குமாரசாமிக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை. தன்னைப்பற்றி எப்படி இவ்வளவு தெரிந்து வைத்திருக்கிறாள் என்ற வியப்பில் நின்றாள் அவள்.

“வண்டியில் ஏறுங்கள்” என்று ஏக காலத்தில் இருவரும் சொன்னார்கள். அவன் துணிந்துவிட்டான். கலகலவென்ற சலங்கைச் சிரிப்போடு காவேரியும் வண்டியில் உட

திருவாளர் சிவராமன்

திருவாளர் சிவராமன் ஒரு கல்லூரிப் பேராசிரியர். ஆனால், அவருக்கு ஞாபகமறதி அதிகம். பல சந்தர்ப்பங்களில் தன் சொந்தப் பெயரையே மறந்து விட்டுத் திண்டாடியிருக்கிறார்.

ஒருநாள் கல்லூரியிலிருந்து அவர் திரும்பி வரும்போது ஓர் அழகிய பையனைக் கண்டார். அவனுடைய அழகும் பணிவும் அவரைக் கவர்ந்தன. அவனை முன்பு எங்கேயோ பார்த்ததாக அவருக்கு ஞாபகம். ஆனால் எங்கே, எப்போது பார்த்தார் என்பதுதான் அவருக்குத் தெரியவில்லை. பொதுவான சில விஷயங்களைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டே, தன் வீட்டிற்கு அழைத்துச் சென்றார் பையனை. தன் மனைவிக்கு அந்தப் பையனை அறிமுகம் செய்யப்போன சந்தர்ப்பத்திலே தான் அவருக்குத் தெரிந்தது— அவன் தன் மகன்தான் என்பது!

கார்ந்தாள். போகிற போக்கில் செய்திகள் வெளிச்சம்பெற ஆரம்பித்தன.

மீழ்ப்பூர்ணம் என்ற பெயரைக் கேட்டபோதே சண்டமாருதம் ஏற்பட்டுவிட்டது குமாரசாமிக்கு. ஓடுகிற வண்டியிலிருந்து அப்படியே குதித்து அந்த இருளடைந்த ஸ்டேஷனிலாவது இரவைக் கழித்துவிட்டுப்போனால் என்ற துடிதுடிப்புத் தான் ஏற்பட்டது. உடல் நடுக்கமாய் நடுங்கியது. மழைக்காலத்தின் சிலு சிலுப்பும், தவளைகளின் ‘கொடகொட’வென்ற ஒலியும் அச்ச

உணர்வை எழுப்பிக்கொண்டிருந்தன அவன் உள்ளத்தில். இடையிடையே மின்னல் ஒளியில் சம்பூர்ணத்தின் முகத்தை அவனால் பார்க்க முடிந்தது. தாயும் மகளும் எங்கெல்லாமோ சுற்றி என்னென்னவோ பேசிக்கொண்டார்கள். மல்லிகையின் இன்பமான மணம் விரிந்து கொண்டிருந்தது.

சங்கடத்திடையே என்னவோ ஒரு சபலம்... அரை குறையாய் இதயத்தில் பிலாக்கணம். இப்பொழுது அவன் எங்கே போகிறான்? நினைக்கும்போது குலைநடுக்கம்! அதையும் மீறி ஒவ்வொருகணம் மதுவின் மயக்கத்தைப்போல் விளங்காத சிவிர்ப்பு,

மின்னல் வெட்டியது.

சம்பூர்ணத்தின் முகத்தைப் பார்த்தான். மகளைப்போல்தான் அழகியாக சம்பூர்ணம் அன்றைக்கு இருந்திருக்கவேண்டும். இப்பொழுதும் எங்கும் எதுவும் எட்டிப்போய் விட்டிருக்கவில்லை.

குமாரசாமிக்குத் தலை சுற்றியது.

"என்ன பேசமாட்டேங்கிறீங்க...?" - சம்பூர்ணத்தின் குரல்தான்!

"அவர் ரொம்ப அடக்கம், அம்மா. வழி நெடுக நான்தான் பேசிக்கொண்டு வந்தேன்" என்றார் காவேரி.

"அப்பாவைப் போல்தான் பிள்ளையும்!"

சம்பூர்ணத்தின் இந்தச் சொல்ல அவன் உள்ளத்தில்தைத்தது.

"தன்னைப்பற்றி அவர் ஒன்றும் சொல்லவேயில்லை மமா..."

"தம்பி நல்லபடியாயிருந்தா

நமக்குப் பெருமை!"

தாயும் மகளும் அவனைச் சுற்றிப் பேசினார்கள். அப்பாவைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்ல இந்த சம்பூர்ணம் யார்? என்ன தகுதியிருக்கிறது? சொல்லில் களைக்குழைத்து தேன்மழை மாதிரியல்லவா பேசுகிறார்கள்?

'சம்பூர்ணம்' என்று பயங்கரமாக அவன் உள்ளம் அலநீயது.

சம்பூர்ணத்தை எப்பொழுதோ ஒருமுறை பார்த்திருக்கிறான். இப்படி ஒரு சோதனை நேரும் என்று அவன் எதிர்பார்க்கவில்லை. இந்த வண்டியில் இரண்டுபேருக்கிடையே மாப்பிள்ளை மாதிரி உட்கார்ந்து கொண்டு அவன் போவதை தவறிப்போய் வழியில் யாராவது பார்த்துவிட்டால், அவன் பெயரே அஸ்தமித்துப் போய்விடாதா?

சம்பூர்ணமும் குமாரசாமியும் இரவில் ஒரேவண்டியில் போனார்கள்..... இல்லை, சம்பூர்ணத்தின் வீட்டிற்கு இராத்திரி வேளையில் குமாரசாமி போனான்... இது தெரிய வேண்டியதுதான். அப்புறம் அப்பாவின் முதத்தில் விழிக்க அந்தப் பிள்ளைக்கு வக்கில்லை. வேறென்ன வேண்டும்? பீதி குறைக்காற்றும் அவன் உள்ளத்தில் சுழன்றது.

சம்பூர்ணத்தை நாலுபக்கமும் அறியும். அந்தக் காலத்து ஜமீன் தாரிணிகளுக்கு எவ்வளவு மதிப்பும் மகத்துவமும் இருந்திருக்குமோ, அந்தமாதிரி ஜமீன்தாரிணிகள் இல்லாத காலத்தில் சம்பூர்ணத்துக்கு செல்வாக்கு. இருபது வருஷத்துக்கு முன்பு இந்தப் பக்கத்தில் சம்பூர்ணத்துக்கு இருந்த கீர்த்தியாருக்கும் இல்லை. புகழ் என்றால் எப்படி

வேண்டுமானாலும் வரலாம். இன்று புகழேணியின் உச்சத்தில் இருப்பவர்கள் சினிமா நடிகைகள் தானே! வண்டி ஓடிக்கொண்டிருந்தது.

சம்பூர்ணத்தின் கலகலவென்ற சிரிப்பின் ஒலியில் காந்தம் இருந்தது இந்தச் சிரிப்பில்... இந்தச் சிரிப்பில்தான் அவன் சித்தப்பா... நினைத்துப் பார்க்க முடியவில்லை, குளிரிலும் அவனுக்கு வேர்த்துக் கொட்டியது. நல்ல கட்டான பருவத்தில் வேதாசலம் தனக்கென்று வாழ்வு இல்லாமல் போய்விட்டார். எல்லாவற்றுக்குமே இந்த சம்பூர்ணத்தான் காரணம் என்று பேசிக் கொள்வார்கள்.

சம்பூர்ணம் நல்லவள் இல்லை என்று சொல்லமுடியாது. வாழ்க்கை எத்தனையோ விதம்... சம்பூர்ணமும் வாழப்பிறந்தவள்தான்! அவ

ளுக்குகென்று வகுக்கப்பட்ட வாழ்வில் நீரோட்டத்தின் புலமாதிரி அவள் அமையவேண்டியிருந்தது. தொழிலென்றால் நாலுவகையில்லை? அப்படியொன்றால் சம்பூர்ணத்தைப் பொறுத்த வரையில் சம்பூர்ணத்தை எய்தவேண்டியவளானால்.

மின்னல் வெளிச்சத்தில் சற்று எட்டத்தில் கிராமம் தெரிந்தது. வீடுகள் குறைவுதான்! சம்பூர்ணத்தின் வீடு சற்று ஒதுக்கம் தான், யார்வந்தாலும் பார்வையில் பட நியாயமில்லை.

அவன் மனத்தில் போராட்டம். கண்ணை மூடிக்கொண்டான் குமாரசாமி. மல்லிகையின் மணம் முக்கைத் தொளைத்தது. அறியாத ஒரு கிளர்ச்சி!

வேதாசலம் காளை வயதிலேயே போய்விட்டார். குமாரசாமிக்கென்று

உங்கள் காரணம் என்ன?

ஂயாபாரம், உத்தியோகம், தொழில் ஆகியவற்றில் முன்னேற்றம், விருத்தி உயர்வு உண்டாக. பந்தயம், பரீட்சை வழக்கு ஆகியவற்றில் வெற்றி அடைய, கடன் தொல்லை, கஷ்டம் நீங்க, குடும்ப ஒற்றுமை உண்டாக. விரும்பும் ஆனோ பெண்ணோ வசியமாக. காதலில் வெற்றி கிடைக்க, திருமணம் நடைபெற. மருந்து களினால் குணமாக்க முடியாத நோய்கள் குணமடைய. கண் திருஷ்டி, முகதிருஷ்டி, நஞ்சு, பில்லி, குளியம், கிரகதோஷம் விலக, சகலகாரியசித்தி நன்மை உண்டாக- ஆகிய சகல காரணங்களையும் மந்திரசக்தியின் மூலம் நிறைவேற்றிக் கொள்ள வேண்டுமா? இன்றே எழுதுங்கள்.

கவர்மென்ட் ரிஜிஸ்டர்மாந்திரிக வைத்தியர்
பி. எம். திஸநாயக்கா
 நாலு தேவாலய பிரதம தர்மகர்த்தா
 அருத எண்ணெய் தலைமைக் காரியாலயம்
 கம்பளை.

கலைச்செல்வி

சந்தா விபரம்.

ஓராண்டிற்கு : 4 ரூபா
முன்றாண்டுக்கு : 10 ரூபா
தனிப்பிரதி : 30 சதம்

அஞ்சற் கட்டளை, காசுக் கட்டளை, காசோலை முதலிய வற்றில் நிர்வாகி, கலைச்செல்வி என்று எழுதியனுப்புக.

கலைச்செல்வி

20, ஸ்டான்லி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

ஒரு சின்னம்மா கிடைக்கவில்லை, சம்பூர்ணந்தான் அவரை சாகடித்த வளா?

வண்டி வாசலுக்கு வந்தது.

இரவின் அமைதி. மெல்லிய விளக்கொளி. குமாரசாமி புரண்டு புரண்டு படுத்தான். தூக்கம் வரவில்லை. இடம் காரணமா? எப்படி உறக்கம் வரும்?

வண்டியிலிருந்து இறங்கியதும் இறங்காததுமாக ஆரத்தி சுற்றுவது தான் குறை. அத்தனை வரவேற்பு! அவன் சித்தப்பா அந்தநாளில் நாளெல்லாம் இருந்ததும் இங்கே தானா? ஏன் இப்படி ஒரு சோதனை அவனுக்கு? உபசரிப்பில் அவனைத் திணறச்செய்து விட்டார்கள்.

இதயத்தில் எண்ணாத எண்ணங்கள்!

மெல்லிய காலடியோசை கேட்டது. குமாரசாமியின் மனத்தில் திடுக்கம்! சம்பூர்ணம் வருவதை

தெரிந்துகொண்டான்.

“யார்?” அவன் குரலில் சற்றே நடுக்கம்.

“நான்தான்! இன்னும் தூங்க வில்லையா, நீங்கள்?” என்றவாறு விளக்கைத் தூண்டிவிட்டாள். சடக்கென்று எழுந்தான் குமாரசாமி.

“ரொம்ப களைப்பாக இருக்குமே! காவேரிகூட தூங்கிப்போய்விட்டது” என்றவாறு நின்றாள் சம்பூர்ணம்.

“மனசில் என்னவோ ஒரு நினைப்பு... சொல்லணும்கிற துடிப்பு அதனாலேதான் இந்த நேரத்தில் இப்படி...”

சம்பூர்ணத்தை நிமிர்ந்து பார்த்தான் அவன்.

“இந்த ராத்திரிவேளையிலே இந்த மனையிலே நீங்க இருக்கீங்க... உங்க மனம் எப்படியிருக்கும்கிறதை நினைச்சுப்பார்க்க என்னாலே முடியுது. வழி சரியானபடி யிருந்திருந்தா வண்டியில் உங்களை ஊருக்கு அனுப்பிவிட்டு, காவேரியும் நானும் நடந்தே விட்டிருக்கிற திருப்போம்...” நிறுத்தினாள் சம்பூர்ணம், அவனால் பேசமுடியவில்லை.

“உங்களுக்கு கள்ளயில்லாத மனம்... பார்வையே சொல்லும்” அமைதி.

“உங்க சித்தப்பா போயிட்டார். அவரைச் சாகடித்தவள்ளு என்னைச் சொல்லுவாங்க. போயிட்டார்... நீங்க என்ன நினைப்பீர்களோ... இருபது வருஷத்துக்குமேல் ஆகிறது. அது ஒருகாலம். இந்தக் காவேரி மாதிரித்தான் நானும் இருப்பேன். இன்னும் கவர்ச்சி! அவரும் ராஜாமாதிரிதான்”

சம்பூர்ணத்தின் தொண்டையில்
கரகரப்பு.

ஒவ்வொருவருக்கும் எத்தனையோ அனுபவங்கள். சம்பூர்ணத்துக்கும் அந்தப் புதிய அனுபவம் ஒரு நாள் வரத்தான் செய்தது. முதல் உணர்ச்சிக்கு முக்கியத்துவம் அதிக மல்லவா? பருவச் செழிப்பில் அவள் பூவாகி மலர்ந்து தேன் சுவையைத் தாங்கி நின்றாள். பூரிப்போ அல்லது புயலோ வேதாசலம் ரீங்காரத்தோடு சுற்றிவந்தார். சம்பூர்ணம் அவரை மறக்க நியாயம் இல்லை.

சம்பூர்ணத்தின் இதயமெங்கும் அந்த முதல் மனிதருக்குத்தான் இடம்.

சம்பூர்ணத்தின் பிடிப்பில் தறிக்கெட்டுப்போன தம்பியின் வாழ்க்கைக்காக குமாரசாமியின் அப்பா கொஞ்ச நஞ்சம் வருந்த வில்லை. வெள்ளம் மாதிரி வேதாசலத்துக்கு வேசதாகம். சம்பூர்ணத்துக்கு அப்பொழுது மாதம் ஏழோளட்டோ ஆகியிருந்தது. போய் விட்டார் வேதாசலம்.

திக்கித் திணறி நீரும் தாரையுமாக சம்பூர்ணம் சொல்லி முடித்த போது நட்பு நடு இரவு.

கூண் விழித்துக் கொண்டாள் குமாரசாமி. இருள் அகலவில்லை. புயலுக்குப்பின் ஏற்பட்ட அமைதியைப் போல் மனத்தில் தெளிவு. சம்பூர்ணத்தை எண்ணும் பொழுது உள்ளத்தில் வருத்தம். அவச் சொல்லுக்கு மகளை ஆளாக்கக் கூடாது என்று மகளின் வாழ்க்கை வரம்போடு அமைய வழி செய்து வைத்துவிட்டாள். நல்லபடியாக மகளைப்பழக்கி பொறுப்புள்ள பணி

புதிய விற்பனையாளர்
பாலசுப்பிரமணிய

ஸ்டோர்

பிரதான வீதி,
அட்டன்.

யில் நுழைத்து விட்டாள்.

குமாரசாமியின் நெஞ்சில்
நிறைவு.

ஐந்து மணிக்குமேல் இருக்கும், மழையில்லை, குமாரசாமி எழுந்தான்.

“நன்றாகத் தூங்கினீர்களா, தம்பி?” என்றவாறு சம்பூர்ணம் வந்தாள். காவேரியும் மலர்ந்த முகத்தோடு வந்து நின்றாள்.

“நான் புறப்படணுமே” என்றான் அவன்.

காவேரி அப்புறம் போகலாம் என்ற பிடிவாதத்தில் நின்றாள் காபியைப் பருகியவாறு தாயையும் மகளையும் மாறி மாறிப் பார்த்தாள்.

“வண்டி பூட்டச் சொல்றேன். நல்லபடியாபோயிட்டுவாங்க” என்றாள் சம்பூர்ணம்.

“என்னை மறத்து விடமாட்டீர்களே?” என்றாள் காவேரி “எப்படி மறக்கமுடியும் காவேரி. இந்த அண்ணனையும் மறந்து விடாதே” என்றாள்.

மலர மலர அவள் விழித்தாள். “போயிட்டு வரேன் சின்னம்மா!” என்ற வாறு புறப்பட்டாள் குமாரசாமி.

இலங்கா நிதி லிமிற்றெட்

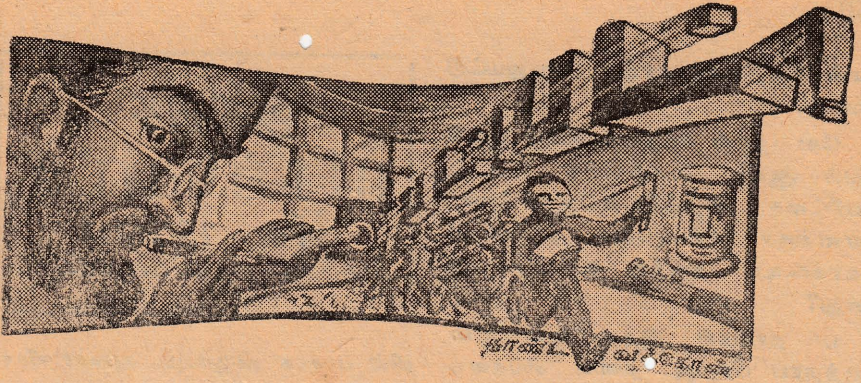
10 ஆண்டு நிரந்தர சேமிப்பு மூலம்

ரூ. 500-00, 10 ஆண்டில் ரூ. 1000-00 ஆகும்
 ரூ. 1000-00, 10 ,, ரூ. 2000-00 ,,

நெநிரந்தர சேமிப்பு ஒருமாத அறிவித்தலின்
 பின் கீழ்க்கண்ட தொகையை எடுக்கலாம்

சேமிப்பு	ரூ. 500-00 க்கு	ரூ. 1000-00 க்கு
1 ஆண்டின் பின்	535-00	1070-00
2 ,,	572-00	1144-00
3 ,,	611-00	1222-00
4 ,,	652-00	1340-00
5 ,,	695-00	1390-00
6 ,,	745-00	1490-00
7 ,,	800-00	1600-0
8 ,,	860-00	1720-00
9 ,,	925-00	1850-00
10 ,,	1000-00	2000-00

தலைமை ஆபிஸ்: திரு நெல்வேலி, யாழ்ப்பாணம்
 கிளை: வண்ணார்பண்ணை, யாழ்ப்பாணம்.

கங்கா சிற்றம்பலம், நல்லூர்
கே: பகீரதன் அவர்களின்
'கங்கை' இப்போது வெளிவருவ
தில்லையா?

ப: இல்லை. "வடக்கு வளர்கின்
றது; தெற்குத் தேய்கின்றது" என்ற
பொதுவான கோஷத்திற்குத் தன்னை
எடுத்துக்காட்டாக ஆக்கிக்கொண்டு
விட்டது "கங்கை". வடநாட்டுக்
கங்கை வற்றாத ஜீவததியாக ஓடி
கொண்டிருக்க, தென்னாட்டுக் "கங்கை"
தேய்ந்து கருகிவிட்டது!

சி. துரைராசா. கிளிநொச்சி.

கே: வேறு சில பத்திரிகைகளைப்
போல், என் அபிமான பத்திரிகை
யாகிய 'கலைச்செல்வி'யும் சிலரைத்
தாக்குவது எனக்குப் பிடிக்கவில்லை?

ப: உங்கள் அபிமானத்துக்கு
நன்றி. ஆனால் மற்றைய பத்திரிகை
கள் தாக்குவதற்கும் "கலைச்செல்வி"
தாக்குவதற்குமையே இருக்கும்
வித்தியாசத்தை அவதானித்தீர்களா?
'கலைச்செல்வி' எவரையுமே தனிப்
பட்டமுறையில் தாக்கியதில்லை. எழுத்
தாளர்களின் இலக்கியப் படைப்பு
களைப் பற்றி ஆறுதலாக அலசி
ஆராய்ந்து தர்க்கீதியான சில முடிவு
களை வெளியிட்டிருக்கின்றது. சம்பந்
தப்பட்ட எழுத்தாளர்கள் எழுதி

யனுப்பிய விளக்கங்களையும் — ஒரு
சொல்லைத்தானும் கூட்டாமலும்
குறைக்காமலும்—அப்படியே வெளி
யிட்டு நீதி வழங்கியிருக்கின்றது.
மற்றைய எந்தப் பத்திரிகையும் இப்
படிப் பெருமைப்பட முடியாதே!

மதியமுதன், மட்டக்களப்பு.

கே: சிந்தனைக்கும் கவலைக்கு
முள்ள வேறுபாடென்ன?

ப: சிந்தனை மனிதனை உயர்த்
தும்; கவலை மனிதனை உருக்கித்
தேய்த்துவிடும்.

கே: ஓர் அன்னையின் அன்புக்கு
உலகில் எதையுமே ஒப்பிட முடியாதா?

ப: முடியுமே! இன்னொரு அன்னையின்
அன்பை ஒப்பிடலாமே!

ச. கணபதிப்பிள்ளை, வேலணை.

கே: நெடுகலும் சயிக்கில் ஓடச்
சொல்லுது. இதுக்கு என்னதான்
செய்வதோ?

ப: ஒரு வழி சொல்கிறேன். எங்
கள் அலுவலகத்துப் பையனின்
'செக்கு மொடல்' சைக்கிளில் ஒரு
தடவை உட்கார்ந்து உதைந்து
பாருங்கள். அதன்பின் சைக்கிள் ஒரு
வதைப்பற்றிக் கனல்கூடக் காண
மாட்டீர்கள்!

எஸ். கே. குமாரசாமி, எழுதுயட்டு
வாள்.

கே: நான் சிங்களம், தமிழ் ஆங்கி
லம் ஆகிய மொழிகளில் G.C.E
பரீட்சை சித்தியெய்திருக்கிறேன்.
எனக்குச் சிரிமாவோ அரசாங்கம்
கரக்கூடிய தகுந்த உத்தியோகம்
எது?

ப: தாங்கள் இந்நாட்டின் மூன்
ருந்தரப் பிரஜை. தனிச் சிங்களம்
மட்டும் தெரிந்தவர்கள் முதலாந்
தரப் பிரஜைகள். சிங்களமும் ஆங்
கிலமும் தெரிந்தவர்கள் இரண்டாந்
தரப் பிரஜைகள். தங்களைப்போன்
டூர் மூன்றுந்தரப் பிரஜைகள். முத
லிரண்டு பிரிவிலும் ஆயிரக்கணக்கா
டூர் வேலையின்றித் திண்டாடும்
போது, உங்களுக்கு மட்டும் வேலை
கொடுக்க சிரிமாவோவாலும் முடி
யாது; அமுமாவோவாலும் முடியாது.
ஆனால் நீங்களாகவே ஒரு வேலை
யைச் சம்பாதித்துக் கொள்ளலாம்.
வேலையில்லாதோர் சங்கம் என ஒன்
றைக் கூட்டி. அதன் ஆயுட்காலத்
தலைவராகப் பணியுரியலாம்!
த. சுப்பிரமணியம், காரைநகர்.

கே: சமாதானமாகவும் இன்பமாக
வும் மனிதனை வாழவைப்பது எது?

ப: தேர்ந்து தெளிந்த அறிவும்,
ஆழ்ந்து எழுந்த உணர்வும் சேர்ந்து
கலந்ததனைப் பிறந்து வளர்ந்த அமைதி
யே மனிதனை இன்பமாகவும் சமா
தானமாகவும் வாழவைக்கும்.

ஐ. பத்மா, திருநெல்வேலி.

கே: பரீட்சையில் பாசாகாது தற்
கொலை செய்யும் கோழைகளைப் பற்
றிய உங்கள் கருத்து என்ன?

ப: அவர்கள் கோழைகள் அல்
லர்! இந்த உலகத்திலிருந்து விரை

இலவச பரீட்சைப் போட்டி

பரீட்சை : 15 ரூபா

56ம் பக்கத்தைப் பாருங்கள்

வில் பாசாக விரும்பும் அவசர வீரர்
கள்!

எம். பொன்னுத்துரை, அளவெட்டி.

கே: “பைக்கனி இதழில் பழரசம்
தருவாள் பருகிடத் தலைகுனிவாள்”
என்ற சினிமாப் பாட்டு வரியினை
விளக்குவீர்களா?

ப: நான் விளக்கினால்தான் உங்
களுக்கு விளங்கும் என்றால், நான்
விளக்கத் தயாராயில்லை!

சி. ஆறுமுகராசா, சுதுமலை.

கே: இன்றைய அரசியல் நிலைமை
யைப் பற்றிக் கூறமுடியுமா?

ப: ஒரே வெய்யிலும் புழுக்கமும்
வியர்வையும் விசிறலுமாக இருக்
கின்றது.

சுனகராஜா, ஐக்கியலாப நிதி.
வண்ணார்பண்ணை.

கே: ஒருவனைப்பற்றி அபாண்ட
பழி சுமத்துபவனை யாருக்கு ஒப்பிட
லாம்?

ப: சும்மா கிடக்கும் சினிமாப்
போஸ்டர்மீது சாணியை வீசும் சிறு
மதி படைத்தோர்க்கு ஒப்பிடலாம்.

மலராள், “யாழ் அகம்”, கொடிகாமம்.

கே: தவறு செய்யாதவனும், தற்
பெருமை இல்லாதவனும், பொருமை
இல்லாதவனும் மனிதனல்ல என்
பது என் கருத்து. உங்கள் கருத்து
என்ன?

ப: உங்களையும் மனிதர்களுள் ஒருவனாகக் கணிக்கச் சொல்கின்றீர்கள், அப்படித்தானே! சரி, நீங்களும் மனிதன் தான்!

சி. கனகாம்பிகை, கல்வியங்காடு.

கே: சிவபெருமான், விநாயகர், விஷ்ணுமூர்த்தி— இவர்களெல்லாரும் இரவில் நித்திரை செய்வார்கள். ஆனால் ஆறுமுகப்பெருமான் எப்படி நித்திரை செய்வார்?

ப: கடவுளர் அனைவருமே 'அறி' துயில்" கொள்பவர்கள். ஆறுமுகங்கள் இருந்தாலுஞ்சரி, ஆயிரம் முகங்கள் இருந்தாலுஞ்சரி, அவர்களுக்குப் பிரச்சனையே ஏற்படுவதில்லை.

கே: ஒருவர் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட கேள்விகளை ஒரே தடவையில் எழுதலாமா?

ப: எழுதலாம். ஆனால் அவை அஞ்சலட்டையில் அழகாகவும் தெளிவாகவும் எழுதப்படவேண்டும்; அஞ்சலட்டையில் அச்சிட்ட முகவரி ஒட்டப்பட்டிருக்க வேண்டும்— இவை தான் முக்கிய நிபந்தனைகள்! இ. சந்திரன், ஆவரங்கால்.

கே: கவிதைத் திறன் கொண்ட ஓர் இளம் கவிஞனுக்கு ஒரு நல்ல காதலிகிடைத்துவிட்டால், அவன் கவிதை ஆற்றல் விரியும் என்கின்றீர்களே, இது உண்மையா?

ப: எனக்குத் தெரிந்த சில கவிஞர்களைப் பொறுத்தவரை, இது உண்மையன்று. காதலி என்று ஒருத்தி கற்பனையில் மட்டும் இருந்த போது அவர்களிடம் பொங்கியெழுந்த கவிதை ஆற்றலை, ஒரு நிசக் காதலிகிடைத்தபின் காணமுடியவில்லை. கவிதை ஆற்றல் விரிவதற்குப் பதிலாகக் குடும்பந்தான் விரிவடைந்திருக்கின்றது!

எம். எம். மீ ஆது, டாம் வீதி, கொழும்பு.

கே: காஷ்மீர் பிரச்சனையைச் சுழகமாகத் தீர்த்து வைப்பதில், உங்கள் அபிப்பிராயப்படி என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும்?

ப: காஷ்மீர் விஷயத்தில் இந்தியாவும் சரி, பாகிஸ்தானும் சரி, உணர்ச்சி வசப்பட்டு விட்டன. பழைய நிகழ்ச்சிகளை மட்டும் வைத்துக் கொண்டு வாதிடாமல், இப்போதைய புதிய சூழ்நிலையையும் கருத்திற்கொண்டு கவனமாக ஆராய வேண்டும். எவ்வித நிபந்தனையுமின்றி, இந்தியாவும் பாகிஸ்தானும் காஷ்மீரிலிருந்து உடனடியாக வெளியேறவேண்டும். ஐ. நா. சபையின் நேரடி மேற்பார்வையில் ஒரு சுதந்திர அரசாங்கம் காஷ்மீரில் அமைக்கப்படவேண்டும். இந்தியாவின் பார்வையாளராக ராஜாஜியும், பாகிஸ்தானின் பார்வையாளராக, அங்குள்ள எதிர்க்கட்சித் தலைவரும் நியமிக்கப்படவேண்டும். உணர்ச்சிகள் எல்லாம் ஓய்ந்து அடங்கியபின், பொதுசன வாக்கெடுப்பின் மூலம் காஷ்மீரின் எதிர்காலம் நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டும்.

சி. மனோகரி, நாயன்மார்க்கட்டு. கே: வருங்கால இலங்கையைப் பற்றி என்ன நினைக்கின்றீர்கள்?

ப: இலங்கையின் திகழ்கால அரசியலையும், பொருளாதாரத்தையும் எண்ணும்போது, இலங்கைக்கு வருங்காலம் என ஒன்று இருக்குமா என்பதே சந்தேகத்திற்கிடமாக இருக்கின்றதே!

த. மகாலிங்கம், கந்தர்மடம்.

கே: சிவாஜியையும் எம். ஜி.

ஆரையும் போட்டு ஒரு படம் எடுத்தால், இதுவரை எந்தப் படத்திற்கும் கிட்டாத வசூல், கிடைக்குமல்லவா?

ப: கிடைக்காது என்பது நிச்சயம்! அவர்கள் இருவரும் தம்பாட்டில் திரையில் நடித்துக்கொண்டிருக்க, தியேட்டர் மண்டபத்தில் இருக்கும் அவர்களின் தாதர்கள் ஒருவரை ஒருவர் அடிக்கவும் பிடிக்கவும் தொடங்கிவிடுவார்கள். இத்தகைய கீழ்த்தர கலாட்டாவை வெறுக்கும் உண்மையான சினிமா ரசிகர்கள் மண்டபத்தை விட்டு வெளியேறிவிடுவார்கள். இதற்குப் பின் கூட்டம் வருமா, கூட்டம்?

க இராமலட்சுமி, அட்டன்.

கே: எந்நாளும் சினிமா நடிக்களைத் திட்டும் "தமிழ் சினிமா" எம். ஆர். ராதாவை மட்டும் புகழ்ந்து எழுதுவதென்?

ப: சினிமாவில் நடித்துக் கொண்டே சினிமாவைத் திருப்பவர் ராதா; சினிமா நட்சத்திரங்களின் கவர்ச்சிப் படங்களை வெளியிட்டுக் கொண்டே, அவர்களைத் திருவது "தமிழ் சினிமா". இனம், இனத்தை நாடுகின்றது!

P. N. செல்வராசா, திருநெல்வேலி,

கே: "கலைச்செல்வி"யின் பிரதம

ஓவியராகக் கடமையாற்றும் திரு வி. கே. எந்த ஊரைச் சேர்ந்தவர்? அவருடைய முகவரி என்ன?

ப: கொக்குவில்லைச் சேர்ந்தவர் திரு. வி. கனகலிங்கம். முன்பு "வீரகேசரி"யில் ஓவியராகக் கடமையாற்றினார். இப்போது, சுதந்திரமாகத் தொழில் செய்கின்றார். அவருடைய முகவரி: 70, கோவில் வீதி, முகத்துவாரம், கொழும்பு.

செல்வி ஜீனூ ரசாக், குருநாகலை.

கே: அன்பு எங்கே உதயமாகின்றது?

ப: தன்னை ஆர்ப்பணிக்க என்றுமே தயாராயிருக்கும் தூய்மையான உள்ளத்திலேதான் அன்பு உதயமாகும்!

கேள்வி கேட்க விரும்புவர்கள், தம் கேள்விகளை அஞ்சலட்டையில் எழுதி, கீழேயுள்ள முகவரியை வெட்டி ஒட்டி அனுப்பவேண்டும்.

தாண்டவக்கோவ்

மே/பா கலைச்செல்வி

20, ஸ்டான்லி வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

காணவில்லை!

சி. பொன்னுத்தம்பி

"வருவேன்" என்றான்; வந்தேன் நான்;
வரவேயில்லை அவள் இன்னும்!
"தருவேன்" என்றான்; "தா" என்றேன்;
தரவேயில்லை, இதழமுதம்!
"பருவம் பொலியும் பொன்மதியின்
பட்டு நிலாவில் இருபேரும்,
மருவிக் களிப்போம் வா" என்றான்;
வந்தேன்; அவளைக் காணவில்லை!
"ஆற்று மணலில், நிலாச்சோறு,
அள்ளிப் படைப்பேன்; இளந்தென்றல்
காற்றில் அமுதக் கனி பிழிந்து,
கவிதைப் பசியைத் தீர்ப்பேன்; ஆம்
மாற்று மொழியே இனி இல்லை;
வருவேன் நானே" எனப்பு கன்ற
பாட்டுக் கன்னி வரவை யெதிர்
பார்த்துக் கண்ணும் பூத்திடுதே!

உதல்ல!

அந்த ஊருக்கு ஜானகியின் கணவன் மாற்றலாகி வந்து சில நாட்கள் ஆகின்றன. அது ஒரு சிங்கன ஊர். அவர்கள் வீட்டுக்குப் பக்கத்து வீட்டிலும் ஒரு சிங்கனக்குடும்பம் தான் வசித்து வந்தது. ஜானகிக்கு தமிழைத் தவிர, சிங்களமோ, ஆங்கிலமோ தெரியாது, ஆகையால் இருவீட்டுப் பெண்களும் எப்போதாவது தெருவில் சந்தித்தால் சிரித்துக்கொள்வார்கள். உவ்வளவுடன் சரி,

ஒரு நாள் காலை, ஜானகியின் கணவன் அலுவலகத்திற்குப் போய் விட்டான். ஜானகிக்கு வீறகு வெட்டுவதற்குக் கோடாலி தேவைப்பட்டது. அவர்கள் வீட்டில் கோடாலி இல்லை. பக்கத்து வீட்டில் கேட்கலாம் என்றுலோபாஷை தெரியாது. சிறிதுநேரம் என்ன செய்வதென்று தெரியாமல் இருந்தாள். இருந்து என்னபயன்! வீறகில்லாமல் ஒன்றும் இயலாதே. ஏதோதெரியத்தில் அடுத்த வீட்டுக்குள் நுழைந்தாள். அங்கேயும் வீட்டுக்காரரின் மனைவிதான் இருந்தாள். அவளிடம் தனக்குக் கோடாலி வேண்டுமென்பதைச் சைகைமூலம் தெரியப்படுத்தினாள் ஜானகி. அவளும் ஏதோ விளங்கியதுபோல் உள்ளாக்குள் சென்று மண் வெட்டியைக் கொண்டுவந்தாள்! அதைப்பார்த்த ஜானகி அவசரத்

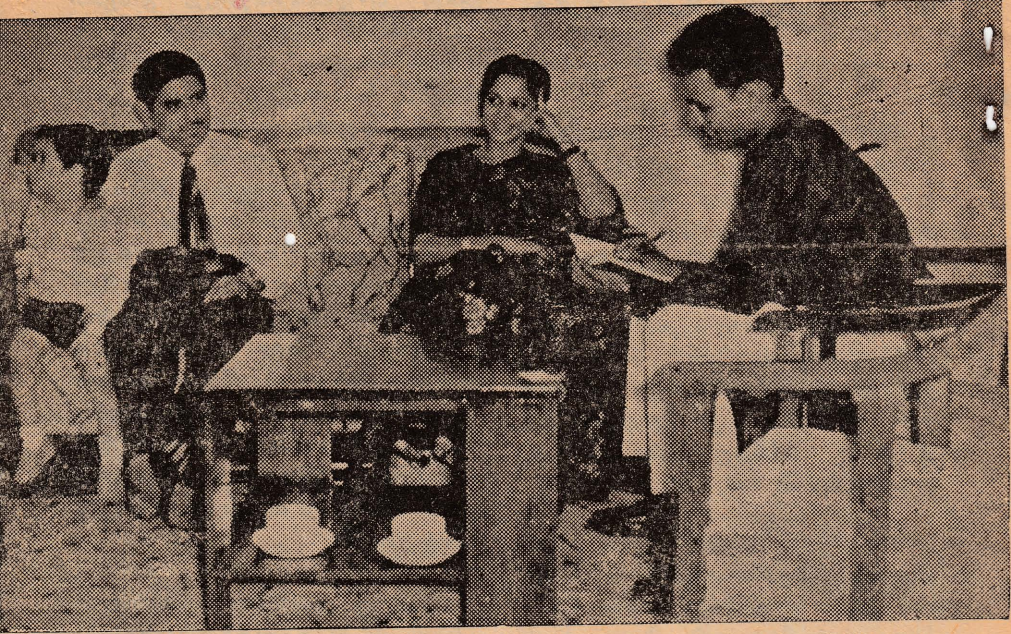
தில், அப்பெண்ணுக்குத் தமிழ் விளங்காதென்பதையும் மறந்து, அசல் யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழில், “உதல்ல, உதல்ல, எனக்கு கோடாலிதான் வேணும்” என்றாள். அடுத்த வீட்டுப் பெண்ணும் சிங்களத்தில் “மேக்க உதல்ல தமாய்” என்றாள். பிறகும் ஜானகி தான் சொன்னதையே சொன்னாள். சிங்களப் பெண்ணும் ‘மேக்க உதல்ல தமாய்’ என்றே பதிலளித்துக்கொண்டிருந்தாள். அவளுக்கு விளங்காமல் ஏதோ சொல்கிறாள் என்று நினைத்த ஜானகி உள்ளாக்குள் சென்று விறகைகாட்டி அதைக் கொத்துவதுபோல் சைகை காட்டியதும் தான், மற்றவளுக்கு விஷயம் விளங்கியது, அதன்பின் அவள் சிரித்துக்கொண்டே கோடாலியைக் கொண்டு வந்து ஜானகிக்குக் கொடுத்தாள்.

அன்று பின்னேரம் கணவன் வந்தவுடன் நடந்ததைச் சொன்னாள். அதைக்கேட்ட அவனும் முதலில் விழுந்து, விழுந்து சிரித்தான். பிறகு ஜானகிக்கு ‘உதல்ல’ என்பது சிங்களத்தில் மண் வெட்டி என்று விளக்கினான். அதன்பின்தான் ஜானகிக்கு ஏன் அடுத்த வீட்டுப் பெண் மண் வெட்டியையே காட்டிக் கொண்டிருந்தாள் என்று விளங்கியது!

—மாலினி

உதல்ல..!

வஹிதா ரஹ்மான்

படம்: எம். எல். குமார்

பிரபல இந்திய சினிமா நட்சத்திரமான திருமதி வஹிதா ரஹ்மான் அவர்கள் சென்றமாதம் கொழும்பிற்கு வந்திருந்தார். 'காலம் மாறிப் போச்சு', 'அலிபாபாவும்' நாற்பது திருடர்களும்", 'ஜெயசிம்மன்' ஆகிய தமிழ்ப் படங்களில் இவர் நடனமாயதை இரசிகர்கள் மறந்திருக்க மாட்டார்கள். இவருடைய நடிப்புத் திறமையையும் கவர்ச்சித் தோற்றத்தையும் கண்ட, தயாரிப்பாளரும் டைரக்டரும் நடிகருமான குருதத் அவர்கள் இவரை வடநாட்டிற்கு

அழைத்துச் சென்று பல இந்திப் படங்களில் நடிக்கவைத்தார். இன்று வட இந்திய முன்னணி நட்சத்திரங்களுள் ஒருவராக விளங்குகின்றார் வஹிதா. "கலைச்செல்வி"யின் நிருபருக்குப் பேட்டியளிக்க வேண்டும் என்ற உடனேயே மன மகிழ்ச்சியுடன் ஒப்புக்கொண்டு, மற்றைய முக்கிய வேலைகளையும் ஒதுக்கிவிட்டு, கேட்ட கேள்விகளுக்கெல்லாம் அன்பாகவும் ஆறுதலாகவும் பதிலளித்தார். அந்தப் பேட்டியை இங்கே தருகின்றோம்.

பேட்டி கண்டவர் : எம். எச். சித்திக்

கே: நமது இலங்கை உங்களுக்கு எப்படி இருக்கிறது?

ப: நான் ஒரு அன்னிய நாட்டில் இருப்பதாகவே எனக்குத் தெரிய

வில்லை. இந்தியாவைப் போன்றே இங்கும் சுவாதீயம் இருக்கின்றது. இங்குள்ள இரசிகர்களும் மிகவும் அன்புடன் பழகுகின்றார்கள்.

கே: உங்களுடைய இலங்கைச் சுற்றுப் பிரயாணத்தில் உங்கள் அதிகம் கவர்ந்த இடம் எது?

ப: என்னைக் கவர்ந்தது சான் மிக்கேல்; ஹிக்ஹா. இங்கே நாம் அழகான படகொன்றில் சென்றோம். படகில் ஒரு கண்ணாடி பொருத்தப் பட்டிருந்தது. கண்ணாடியின் மூலம், தண்ணீருக்கடியிலுள்ள அழகிய காட்சிகளைக் காணக்கூடியதாக இருந்தது. இந்தியாவில் கோடைக்காலம் எனக்கு மிகவும் பிடித்தமான இடம். இங்கே நுவரெலியா, கோடைக்காலம் போன்றிருக்கின்றது. நுவரெலியாவும் எனக்கு மிகவும் பிடித்திருக்கிறது.

கே: இப்போது நீங்கள் என்னென்ன படங்களில் நடித்துக் கொண்டிருக்கின்றீர்கள்?

ப: இப்போது "கொஹரா", "கைட்" ஆகிய படங்களிலும் வேறு சில இந்திப் படங்களிலும் நடித்துக் கொண்டிருக்கின்றேன். "கைட்" (வழிகாட்டி) என்ற படம் அமெரிக்காவுடன் கூட்டாகத் தயாரிக்கப்படுகிறது. இந்தியாவில் அமெரிக்காவின் முதலாவது கூட்டுத் தயாரிப்பு

இதுவே புஷ்பெற்ற இந்திய எழுத்தாளர் ஆர். கே. நாராயணன் இக்கதையை எழுதியிருக்கிறார்.

கே: உங்களின் வெற்றிப்படம் எது?

ப: இப்போதைக்கு "கொஹரா". "பீன் சால் பாத்" ஆகியவற்றைச் சொல்லலாம்.

கே: இலங்கைக்கு மீண்டும் எப்போது வருவீர்கள்?

ப: பிரபல படத் தயாரிப்பாளர் K. K. ஜெகதீன் அழைக்கும்போது மீண்டும் நிச்சயமாக வருவேன்.

கே: "கலைச்செல்வி" வாசகர்கட்கு என்ன கூறவிரும்புகின்றீர்கள்?

ப: எல்லோரிலும் வைத்திருக்கும் அன்பு போலவே, நான் "கலைச்செல்வி" வாசகர்களிலும் அன்பு வைத்திருக்கின்றேன். ஈழத்திலுள்ள கலைஞர்களையும் எழுத்தாளர்களையும் தக்க முறையில் "கலைச்செல்வி" கௌரவித்து வருவது மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது. இந்தியாவிலுள்ள சில பத்திரிகைகளைப்போல், இலங்கையில் "கலைச்செல்வி" சிறப்புடன் வெளி வருவது பாராட்டிற்குரியது.

படிமுறைக் கணிதம்

வகுப்பு:	2	3	4	5	6	7	8	9
விலை:	1-25	1-50	1-75	2-00	2-00	2-00	4-00	6-00

படிமுறை மனக்கணிதமும்

விரைவுப் பாபிற்சியும்

வகுப்பு:	2	3	4	5
விலை:	-/60	-/75	-/90	1-00

படிமுறை அட்சரகணிதம்

வகுப்பு:	6.	7.	8.
விலை:	1-60	1-60	1-75

ஆசீர்வாதம் அச்சகம், புத்தகசாலை

32. கண்டி வீதி: யாழ்ப்பாணம்

தொலை பேசி: 274

பதிலும் பரிசும்-2

சரியான விடைகள்

1. புதிதாக இலங்கையில் நியமிக்கப்பட்ட கனடாத் தூதுவரின் பெயர்: திரு. ஜோர்ஜ். கே. கிரேண்ட்.
2. சிவாஜி கணேசன் முதன் முதலில் நடித்த தமிழ்ப்படம்: பராசக்தி.
3. இலங்கையில் வெளியாகும் தமிழ்த் தினசரிகள்: வீரகேசரி, தினகரன், ஈழநாடு.

சரியான விடையனுப்பிய பலருள் திருவுளச் சீட்டுமூலம் கீழ்க்கண்ட இருவரும் பரிசுக்குரியவர்களாகத் தெரிவுசெய்யப்பட்டுள்ளார்கள்.

1ம் பரிசு: 10 ரூபா
ந. யோகச்சந்திரன்,
53, மெயின்ஸ்தி,
மட்டக்களப்பு.

2ம் பரிசு: 5 ரூபா
செ. கிருஷ்ணமூர்த்தி,
49-A, பிறவுண் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

பரிசுத் தொகைகள் அனுப்பப்பட்டுவிட்டன.

பதிலும் பரிசும்-3

இம்மாதத்துக்குரிய கேள்விகளைக் கொடுத்துள்ளோம். பதில்களை அஞ்சலட்டையில் தெளிவாக மையினால் எழுதி, அடியிலுள்ள எமது முகவரியை வெட்டி அஞ்சலட்டையில் ஒட்டி, மே மாதம் 31ந் திகதிக்கு முன் கிடைக்கும் படி அனுப்புங்கள்.

1. சமீபத்தில் சொனி லிஸ்டனை வெற்றிகண்ட குத்துச் சண்டை வீரனின் பெயரென்ன?
2. மல்வத்தை பீடத்தின் பிரதம குருவின் பெயர் என்ன?
3. ஷேக்ஸ்பியரின் எத்தனையாவது பிறந்த தினம் சமீபத்தில் கொண்டாடப்பட்டது?

இந்த முகவரி ஒட்டாமல் வரும் விடைகள் நிராகரிக்கப்படும்.

பதிலும் பரிசும் - 3

“கலைச்செல்வி”

இளையதம்பி கட்டடம்

20, ஸ்டான்லி வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.